

ΜΕΧΡΙ ΠΟΤΕ ΘΑ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ;

Λυπούμεθα, και λυπούμεθα πολύ, γιατί για μια ακόμη φορά πρέπει να ποῦμε αυτό που κατ' επανάληψη έχει τονισθῆ από την στήλη αυτή: **Ότι, δηλαδή, οι Άλβανοί είναι άσυνεπείς στις συμφωνίες τους με την Ελλάδα.** Γιατί πῶς αλλιῶς θα μπορούσε να χαρακτηρισθῆ ἡ στάση τους στο ζήτημα του δευτέρου κοιμητηρίου για τους Έλληνες πολεμιστές του Ύπου του '40-41, στην Κλεισοῦρα; Ἦδη, ἐδῶ και ἄρκετο καιρό, ἔχει δημιουργηθῆ, στην συγκεκριμένη αὐτή τοποθεσία, ναός και χῶροι ἑναποθέσεως τῶν ἱερῶν ὀστῶν τῶν μαχητῶν μας. Ἐν τούτοις, ὅμως, οἱ Ἄλβανοί δὲν προχωροῦν στην συμφωνία που ἔκαναν με την Ἑλλάδα. Γιατί; Γιατί, λένε, ἀντιδροῦν οἱ ἐθνικιστές, οἱ ὁποῖοι σ' αὐτήν τὴν κίνηση βλέπουν τὴν ... ἔξαρση τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ζητήματος! Ἀλλὰ εἶναι φανερό, πῶς αὐτές οἱ φτηνές δικαιολογίες ἀποτελοῦν «προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις». Οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ και στρατιῶτες ἔπεσαν ὑπὲρ πίστεως και πατρίδος, ὑπερασπίζοντας τὴν τιμὴ τῆς Ἑλλάδος, που τόσο βάνασα τὴν εἶχε ἐπιβουλευθῆ ὁ ἰταλικὸς φασισμὸς. Ἀλλὰ, με τὸν φασισμὸ τοῦ Μουσολίνι εἶχε συνταχθῆ, τότε, ἡ Ἄλβανία, πολεμῶντας ἐνάντια στην Χῶρα μας. Και, βέβαια, ὁ νικηφόρος Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἐλευθέρωσε, παράλληλα, και τὰ ἐδάφη τῆς Βορείου Ἠπείρου, ποτίζοντάς τα με πλήθος αἶμα τῶν γενναίων μαχητῶν του. Ἄν, τώρα, ἡ Ἄλβανία νοιῶθη ἐνοχῆς για τὴν ἀνθελληνικὴ τῆς στάση στὰ χρόνια τοῦ μεγάλου ἐκείνου πολέμου, εἶναι χρέος τῆς και πρόβλημά τῆς, γιατί ἀδίκησε τὴν Ἑλλάδα και τὴν Βόρειο Ἠπειρο. Δὲν δικαιῶται, ὅμως, με κανένα τρόπο να ἀντιδρᾷ στο να βροῦν, ἐπὶ τέλους, οἱ Ἕλληνες πολεμιστές ἕνα τάφο. Και σ' αὐτό, φρονοῦμε ὅτι ἔχει μεγάλη εὐθύνη και ἡ ἐκάστοτε πολιτικὴ ἡγεσία τῆς Ἑλλάδος. Με τὴν τακτικὴ τῶν «ἡπίων τόνων», οὐσιαστικὰ ἐνθαρρύνει τὴν ἀλβανικὴ μισαλλοδοξία. Και θα προσθέσουμε - χωρὶς φόβο και πάθος - ὅτι και ἀσεβεῖ οὐσιαστικὰ στὰ παιδιά τῆς, που χωρὶς ὑπολογισμοὺς και κρατούμενα, ἔδωσαν τὸ «παρῶν» στο ἐθνικὸ προσκλητήριο και με τὸν ἐπικὸ ἀγῶνα τους ἐδόξασαν τὴν Ἑλλάδα. Ουσιαζοντας δὲ τὰ νειᾶτα τους, μᾶς ἄφησαν σπουδαία παρακαταθήκη ἐθνικοῦ χρέους, ὅτι τὸ μεγαλεῖο τῆς Πατρίδος «δὲν μετριέται με τὸ στρέμμα. Με τῆς καρδιάς τὸ πύρωμα μετριέται και με τὸ αἶμα».

Τὰ ὀστᾶ τους, ὅμως, ζητοῦν ἐπίμονα ἕνα τάφο. Ἄς κινηθῆ, ἐπὶ τέλους, ἡ Ἑλληνικὴ μας Πατρίδα δραστήρια και ἀποφασιστικὰ, ὥστε να λειτουργή και τὸ κοιμητήριο τῆς Κλεισοῦρας. Ἐβδομήντα χρόνια πέρασαν ἀπὸ τὸ Ἔπος τοῦ 1940-41. Τὸ πρᾶγμα ἔχει ἀπαράδεκτα χρονίσει. Ἀλήθεια, οἱ ἡρώες μας που ζητοῦν «τόπον ἀναπαύσεως» **μέχρι πότε θα περιμένουν;**

«ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ»

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ. Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΠΟΥ ΔΟΞΑΣΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗΣΕ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (ΣΕΛ. 8-9)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ. 50 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ (ΣΕΛ. 4)

ΟΙ ΒΛΑΧΟΦΩΝΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΣΤΥΛΟΒΑΤΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟ (ΣΕΛ. 3)

60 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΝΩΤΙΚΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ. ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΟΝΙΤΣΗΣ (ΣΕΛ. 6-7)

ΟΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΑΠΑΙΤΟΥΝ ΓΗ & ΥΔΩΡ (ΣΕΛ. 11)

«ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ» ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ... ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ! (ΣΕΛ. 10)

ΕΥΧΕΣ

Για τὴν μεγάλη ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων και για τὴν εἴσοδό μας στὸν Καινούργιο Χρόνο 2011, ἀπευθύνουμε στὸν Βορειοηπειρωτικὸ Ἑλληνισμό, στοὺς Κυπρίους ἀδελφοὺς, στοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες και ἀναγνώστες μας, καθὼς και σ' ὅλους τοὺς Ἕλληνες, τίς πιὸ θερμῆς και ἐγκάρδιες εὐχῆς μας: **Χρόνια πολλά, ἀγωνιστικὰ και ἐκπλήρωση τῶν ὀραίων ἐθνικῶν πόθων.**

« ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ »

Θυμᾶμαι...

Γράφει ο Χρ. Σιχλιμοίρης sixry@yahoo.com

Γρηγόρης Λαμποβιτιάδης: Τό παλικάρι δέν λύγισε...

28 Δεκεμβρίου 1945

Ο Γιώργος Λαμποβιτιάδης στην Έκθεση Ντοκουμέντων & Κειμηλίων για τη Βόρειο Ήπειρο που διοργανώσε η ΣΦΕΒΑ στα Ίωάννινα (άρχειο Χρ. Σιχλιμοίρη).

Τέλη του Δεκέμβρη, πριν 65 χρόνια θά γυρίσουμε αγαπητοί αναγνώστες με τη θύμιση του Νίκου Ζέρη (φωτό), Έλληνα βορειοηπειρώτη που είχε την «τύχη» νά ζήσει, ἔστω και στά κάτεργα του Χότζα γιά πολλά χρόνια, και νά μὴν τουφεκιστεῖ ὅπως ὁ ἥρωας Γρηγόρης Λαμποβιτιάδης. «...Στίς 28 Δεκεμβρίου 1945 συνελήφθη ὁ ὀδοντίατρος Γρηγόρης Λαμποβιτιάδης (φωτό 1), ὁ ἥρωικός ἱερέας Ἀλέξανδρος Καλούδης ἀπό Πρεμετή,κ.ά. Μᾶς ἔκλεισαν ἀπανωτούς στήν τότε καθολική ἐκκλησία τῆς πόλης καί τὸ ἴδιο ἀπόγευμα μᾶς ἄρχισαν τὰ φρικτὰ βασανιστήρια. Γιά νά

σπάσουν τὸ ἠθικό μας, μᾶς ἔκαναν ὁμαδικὰ βασανιστήρια. Θυμᾶμαι τὸν μέγα βασανιστὴ τῶν Δροπολιτῶν τὸν «Χηματ», ὁ ὁποῖος ζητοῦσε νά πιεῖ αἷμα ἀπό μας. Ἐπίσης πολὺ αὐστηρὸς καί μέ πέτρινη ψυχὴ ἦταν ὁ Jashar Kasimati, διευθυντῆς τῆς ἀσφάλειας. Ὁ ἀδικοκρατούμενος Γρηγόρης Λαμποβιτιάδης τυραννίστηκε μέ μανία ἀπὸ τὸν δήμιο τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ ἔλλητισμοῦ, τὸν εἰσαγγελέα Γιώργο Κώτσια.. Θυμᾶμαι, μία καταραμένη ἡμέρα ἀφοῦ τὸν ξεγύμνωσαν, τὸν ἔδεσαν ἀπὸ τὰ γεννητικά του ὄργανα καί τὸν τραβοῦσαν στὸν δεῦτερο ὄροφο τῆς καθολικῆς

Ὁ Νίκος Ζέρης, συγκρατούμενος καὶ αὐτόπτης μάρτυρας τῶν βασανιστηρίων τοῦ Γρ. Λαμποβιτιάδη

ἐκκλησίας μέ σκοπὸ νά τοῦ ἀποσπάσουν μαρτυρία καί νά ἐνοχοποιήσει τοὺς ὑπόλοιπους συνεργάτες του. Τό παλικάρι ὅμως δέν λύγισε. Τό μόνον πού ἔκανε, φώναζε τὴ μάνα του τὴ Γιαννούλα καί ἔλεγε: «Εἶμαστε ἀθῶοι». Ὁ Γρηγόρης καί ὄλοι ἐμεῖς ἦμασταν ἀθῶοι, τὸ μόνον «ἀμάρτημά» μας ἦταν ἡ ἑλληνική μας καταγωγή.... Ἦρθε ἡ ὥρα τῆς μεγάλης δίκης. Πρόεδρος τοῦ στρατοδικείου ὁ συνταγματάρχης Bexhet Mema ἀπὸ Μπολένα Κουρβελεσίου. Ἀπὸ τοὺς 13, ὁ Γρηγόρης καταδικάστηκε σὲ θάνατο. .. Τό μόνον πού ζήτησε ὁ θανατοποινίτης πλεόν ἀπὸ τοὺς δῆμιους ἦταν νά πάρει ἀγκαλιὰ τὸ μικρὸ γιό του Γιώργο, τὸν ὁποῖο ἔσφιξε στήν ἀγκαλιὰ του καί τοῦ ἄφησε ὑποθήκη: «Ὅταν μεγαλώσεις, νά πάρεις τὸ αἷμα μου πίσω»..... (φωτό 2) Ὁ πρῶτος πού βγήκε ἀπὸ τὸ δικαστήριο ἦταν ὁ Γρηγόρης γιά τὸν ὁποῖο τὸ πλῆθος ζητοῦσε νά τὸν λιντσάρουν ἐνῶ ἐμᾶς πού βγήκαμε ἀλυσσοδεμένοι ὄλοι μαζί, μᾶς ἔλουσαν μέ μαῦρα νερά καί ἀνθελληνικά συνθήματα οἱ γύφτοι τοῦ κάστρου. Μᾶς πῆγαν ὅλους στὸν Καλιὰ ὕστερα ἀπὸ 20 βασανιστικές ἡμέρες στήν δικαστική αἴθουσα. Καταδικαστήκαμε μέ βαριές ποινές, πολλὰ χρόνια φυλάκισης, ἐνῶ ὁ ἱερέας Ἀλέξανδρος Καλούδης ἐκτελέστηκε μετὰ τὸν Γρηγόρη.... Ὁ Λαμποβιτιάδης ἔμεινε μόνος ὥσπου ἦρθαν ἕνα βράδυ, τὸν πῆραν ἀπὸ τὸ κελὶ του καί δέν τὸν ξαναεἶδαμε....» Συστρατιῶτες μαζί μέ τὸ γιό τοῦ ἥρωα Γιώργο, συναγωνιστήκαμε τὴν περίοδο πού ἦταν πρόεδρος στήν ΟΜΟΝΟΙΑ. Ἡ παρακαταθήκη τοῦ πατέρα του τὸν ὠθήσε σὲ δύσκολους ἐθνικούς ἀγῶνες γι' αὐτὸ καί ἐγκατέλειψε τὴν οἰκογένειά του ἐρχόμενος στὴ Βόρειο Ἁπειρο μῆπως καί πάρει τὸ αἷμα τοῦ πατέρα του πίσω.... (φωτό 3). Δυστυχῶς τὸ ἑλληνικὸ κέντρο δέν θέλει πατριώτες καί γρήγορα μεθόδευσε τὴν ἀντικατάστασή του μέ πιόνια πού θά μπορεῖ νά χειραγωγήσει.... Ἦταν ὁ πρόεδρος τῆς ΟΜΟΝΟΙΑΣ μέ τὴν πιὸ σύντομη θητεία (2 χρόνια). Τυχαῖο, δὲ νομίζω ...

Κρίσιμα χρόνια τότε, μιᾶς καί τὸ ἀλβανικὸ κράτος εἶχε διαλυθεῖ καί χωριστεῖ στά δύο μέ τίς ταραχές ἐξαιτίας τῶν πυραμίδων καί οἱ Ἕλληνες τῆς Βορείου Ἁπείρου μέ ὁμάδες περιφρούρησης ὀπλισμένες ἤλεγχαν τὰ χωριά τους μέ τὴν γαλανόλευκη νά κυματίζει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρο, ὄχι καί τόσο ἀρεστὸ στήν ἀπὸ δῶ πλευρά. Ἴσως ἦταν ἡ τέταρτη ἀπελευθέρωση, πού δέν κράτησε γιά πολὺ, εἶχε ὅμως μερίδιο δημιουργίας σ' αὐτὴ καί ὁ γιός τοῦ ἥρωα, Γιώργος Λαμποβιτιάδης.

Ὁ γιός τοῦ ἥρωα Γιώργος μέ τὴ μητέρα του Μαρία μετὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ πατέρα του

ὁ ἥρωας Γρηγόρης Λαμποβιτιάδης μέ τὴ σύζυγό του

Θά συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα μέχρις ὅτου, ἡ Ἑλληνικὴ Σημαία καί ὁ Σταυρὸς θά ὑψωθοῦν στὸ Ἀργυροκάστρο, στήν Κορυτσά, στήν Χειμάρρα, στοὺς Ἁγίους Σαράντα, στὸ Τεπελένι, σ' αὐτὰ τὰ ἡρωϊκὰ καί αἱματοβαμμένα χῶματα.

+ Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Παιονιανῆς καί Κονίτιος
ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ

ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἱστοσελίδα τῆς ΣΦΕΒΑ
www.sfeva.gr

ΟΙ ΒΛΑΧΟΦΩΝΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΣΤΥΛΟΒΑΤΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΒΟΡ. ΗΠΕΙΡΟ

Γράφει ο Παναγιώτης Παπαδόπουλος
Φιλολόγος - Καθηγητής
(Στην Έφημερίδα «Λαός Ημαθίας» 16.10.2010)

Οι Έλληνες τής Β. Ήπειρου, όπως και οι υπόλοιποι των διαφόρων περιοχών όπου ήταν εγκατεστημένοι από τους αρχαιότερους χρόνους, διατήρησαν την εθνική τους ιδιαιτερότητα που στηριζόταν σε διάφορα πολιτιστικά στοιχεία, ιδιαίτερα στη γλώσσα. Κατά το χρονικό διάστημα τής ρωμαιοκρατίας ή στενή επαφή Έλλήνων και Ρωμαίων είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ή λατινογενής διάλεκτος που χρησιμοποιείται από ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού, μέχρι σήμερα.

Όταν η Ρωμαϊκή κυριαρχία έδρανώθηκε στην Ελληνική χερσόνησο, ή χώρα διαιρέθηκε σε έπαρχίες, οργανωμένες στρατιωτικά και διοικητικά. Στη συνέχεια στα στρατηγικά μέρη τής Ήπειρου και τής Θεσσαλίας επιβλήθηκε στρατολογία των κατοίκων. **Οι στρατολογημένοι αυτοί Έλληνες τής Ήπειρου, στο μεγαλύτερο ποσοστό, και λιγότερο Θεσσαλοί και Μακεδόνες, ήταν φυσικό σαν υπάλληλοι των Ρωμαίων να υποστούν τη γλωσσική επίδρασή τους. Η λατινική γλώσσα που αναγκαστικά χρησιμοποιούν οι Έλληνες φύλακες των συνόρων-διαβάσεων, ανακατεμένη με Ελληνικά γλωσσικά στοιχεία δημιούργησε το μέχρι σήμερα όμιλούμενο ιδίωμα των Βλάχων (1).**

Αλλά και ο συμπολίτης μας Δρ. κ. Αντώνης Κολτσιδάς, στο σύγγραμμά του, επικαλούμενος τις μαρτυρίες του Α. Κεραμόπουλου, συνηγορεί με την άποψη ότι ή στενή επαφή και επικοινωνία των Ελλήνων με τους Ρωμαίους θα γίνει άφορμή για τη δημιουργία τής διαλεκτικής μορφής που μιλούσαν οι βλαχόφωνοι Ήπειρώτες Έλληνες. Ως ιστορικός και πολυγραφότατος συγγραφέας ο κ. Α. Κολτσιδάς καταθέτει και

τήν προσωπική του μαρτυρία, από την πολύχρονη ερευνητική του προσπάθεια, βλάχος και ο ίδιος, ότι τα πρώτα χρόνια της Ρωμαιοκρατίας, αρχίζει ή διαμόρφωση τής βλάχικης γλώσσας. «Ακόμα από συζητήσεις που έκανα με γέροντες αιωνόβιους Κουτσόβλαχους μπόρεσα να αντλήσω πολλά στοιχεία, κυρίως γλωσσικά, για να μπορέσουμε έτσι να παρακολουθήσουμε την εξέλιξη τής γλώσσας από τα πρώτα βήματα τής δημιουργίας της μέχρι σήμερα». Σε άλλη σελίδα συμπληρώνει: **«Οι Βλάχοι ήταν και εξακολουθούν να είναι, από τη στιγμή που διαφοροποιήθηκαν μόνο γλωσσικά και όχι φυλετικά, γνήσιοι, καθαρά Έλληνες αδελφοί και απόγονοι του Λεωνίδα και του Μεγάλου Αλεξάνδρου (2).**

Ένας άλλος ιστορικός τής πρωτοβυζαντινής περιόδου γράφει: «Όσοι μιλούσαν λατινικά στις Ελληνικές περιοχές διαφύλαξαν τη συνείδηση τής καταγωγής τους, γιατί οι κάτοικοί τους ήταν στο σύνολό τους Έλληνες, μιλούσαν δέ λατινικά ίδιως οι δημόσιοι υπάλληλοι (3).

Σέ όλο το διάστημα τής Τουρκικής σκλαβιάς οι λατινόφωνοι πληθυσμοί διατήρησαν την εθνική τους συνείδηση αλώβητη. Έκτός τούτου συνέβαλαν στην εθνική και πολιτιστική αναγέννηση τής φυλής μας. Σ' όλες τις επαναστατικές δραστηριότητες των Ελλήνων από την εποχή τής δημιουργίας Ελληνικού κράτους μέχρι τους Βαλκανικούς πολέμους 1912-13, ο βλαχόφωνος Έλληνισμός παίζει πρωταγωνιστικό ρόλο. Ακόμη και στα δύσκολα χρόνια του Μακεδονικού αγώνα οι βλαχόφωνοι με τους Σλαβόφωνους Έλληνες, συγκροτούν τα πρώτα

άντάρτικα σώματα για να αντιμετωπίσουν τους βουλγάρους κομιτατζήδες και την απειλή που εξέφραζαν. Την ίδια εποχή, Έλληνες Ήπειρώτες βλαχόφωνοι έφοβλιστές του έξωτερικού συνδράμουν οικονομικά το Ελληνικό κράτος στα έξοπλιστικά τους προγράμματα, στον πόλεμο εναντίον των Τούρκων. **Ο βλαχόφωνος Αβέρωφ έδωσε τα χρήματα για να αγοράσθει το, γνωστό για την ιστορία του, θωρηκτό «Αβέρωφ» (1).**

Στην προπαθεία μας να δώσουμε μία πλήρη εικόνα του Έλληνισμού τής Β. Ήπειρου κατά το παρελθόν, πριν αναφερθούμε στα γεγονότα των τελευταίων ετών, κρίναμε σκόπιμο να αναζητήσουμε κάποια στοιχεία για τον πληθυσμό και την εκπαίδευση στα χρόνια της οθωμανικής αυτοκρατορίας. Στην επιστημονική της εργασία ή Δρ. Άθνη Κολτσιδά, συμπολίτισσά μας γράφει: «Στη διάρκεια αυτών των χρόνων (18ος - 19ος και τα πρώτα χρόνια του 20ού αιώνα) ο πληθυσμός των οικισμών ακολουθούσε τα έκαστοτε μεγέθη των, τα όποια αναφέρονται σε διάφορες πηγές και επισημαίνονται από περιηγητές και μελετητές τής εποχής. Ο Έλληνισμός τής Β. Ήπειρου αναμφισβήτητα υπερέβαινε τα δύο τρίτα του συνολικού πληθυσμού και πρωτοστατούσε τόσο στην πνευματική όσο και στην οικονομική ζωή. **Εξάλλου δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι ή γλώσσα δεν αποτελούσε από μόνη της μοναδικό κριτήριο για την εθνικότητα όσων την χρησιμοποιούσαν, αφού για τον καθορισμό τής εθνικότητας κάποιου, πιά μεγάλη βαρύτητα αποκτούσε ή συνείδηση, ή θρησκεία και ή παράδοση των...**

Επιπλέον οι Έλληνες, εκτός από τα Ελληνικά, μιλούσαν τα άρρωμου-

νικά (βλάχικα), και τα άλβανικά και είχαν όλοι τους ένιαία ελληνική και χριστιανική συνείδηση». Ως προς τον πληθυσμό ή συγγραφέας σημειώνει: «Ο συνολικός πληθυσμός των κατοίκων τής Β. Ήπειρου ανερχόταν (στα χρόνια 1872-1874) σε 126.568 κατοίκους: 40.375 στην περιοχή Δρυϊνουπόλεως (σαντζάκι Άργυροκάστρου), 19.613 στην έπαρχία Κορυτσάς (σαντζάκι Κορυτσάς), 2.500 στα τμήματα των καζάδων Πωγωνίου και Φιλιατών...». Σύμφωνα με τον «Εθνολογικό χάρτη τής Β. Ήπειρου του 1913» ή Β. Ήπειρος κατοικούνταν από 228.422 κατοίκους από τους όποιους οι 116.888 ήταν Έλληνες και οι 111.534 Άλβανοι, δηλ. 51,1% Έλληνες και 48,9% Άλβανοι.

Από τον πίνακα που ακολουθεί φαίνεται ή υπεροχή του Έλληνικού πληθυσμού έναντι του Άλβανικού στη Β. Ήπειρο τό 1913.

Κορυτσά: Έλληνες 32.873 - Άλβανοι 35.804 Χειμάρα: Έλληνες 6.188 - Άλβανοι 4.460 Λεσκοβίκιο: Έλληνες 6.455 - Άλβανοι 3.993

Τεπελένι: Έλληνες 6.093 - Άλβανοι 6.727 Γεν. Σύνολο: Έλληνες 116.888 - Άλβανοι 111.534. Σε όλες τις στατιστικές στην αναφερόμενη πιά πάνω περίοδο, αναγνωρίζεται ή υπεροχή του Έλληνικού στοιχείου στη Β. Ήπειρο. Ακόμη και στην Τουρκική στατιστική του 1908 οι Έλληνες ανέρχονται σε 128.000 και οι Άλβανοι 95.000 (4). Ύστερα από αυτά καταλαβαίνει καθένας μας, πώς λειτουργεί τό διεθνές δίκαιο στην άπονομή τής δικαιοσύνης, όταν αυτή στηρίζεται στη δύναμη του ισχυρότερου των όπλων.

Βιβλιογραφία:

1. Βόρειος Ήπειρος. Η συνεχιζόμενη έθν. τραγωδία του Β. Γεωργίου, σελ. 110, έκδ. ΡΗΓΑ
2. Κουτσόβλαχοι - Οι βλαχόφωνοι Έλληνες του Άν. Κολτσιδά, σελ. 111-12, 39, 55 έκδ. των Αδελφών Κυριακίδη
3. Λυδός Ίωάννης. Χρονογράφημα: «περί αρχών των Ρωμαίων πολιτείες».
4. Η εκπαίδευση στη Β. Ήπειρο τής Άθ. Κολτσιδά, σελ. 43-47, έκδ. των Αδελφών Κυριακίδη.

Οι Βλάχοι ήταν και εξακολουθούν να είναι, από τη στιγμή που διαφοροποιήθηκαν μόνο γλωσσικά και όχι φυλετικά, γνήσιοι, καθαρά Έλληνες αδελφοί και απόγονοι του Λεωνίδα και του Μεγάλου Αλεξάνδρου

Τὰ 50χρονα τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως

Οἱ χορωδίες ἀγοριῶν καὶ κοριτσιῶν (κάτω δεξιά) τῆς Χ.Φ.Δ. ἐρμήνευσαν ὑπέροχα ἔθνικὰ καὶ χριστιανικὰ ἀγωνιστικὰ τραγούδια καὶ καταχειροκροτήθηκαν ἀπὸ τοὺς παρισταμένους.

Στις 28 Νοεμβρίου ἔλαβε χώρα στὸ Ἀριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μία πολὺ συγκινητικὴ ἐκδήλωση μὲ ἀφορμὴ ἢ τὴ συμπλήρωση 50 χρόνων λειτουργίας τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως, τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων Ὁ ΣΩΤΗΡ. Τὴν ἐκδήλωση λάμπρυναν μὲ τὴν παρουσία τους ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμος, ὁ Μητροπολίτης Ναυπάκτου, κ. Ἱερόθεος καὶ ὁ Μητροπολίτης Τανζανίας(Πατρ. Ἀλεξανδρείας) κ. Δημήτριος οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν καὶ μέλη τῆς Χ.Φ.Δ. Πολλοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ ὁμιλητὲς ἀναφέρθηκαν διεξοδικὰ στοὺς σημαντικότερους σταθμοὺς αὐτῆς τῆς πορείας, στὰ πρόσωπα ποὺ σημάδεψαν τὴν ἱστορία τῆς ΧΦΔ, ἀλλὰ καὶ στοὺς ἔθνικούς καὶ κοινωνικοὺς ἀγῶνες στοὺς ὁποίους πρωτοστάτησαν οἱ φοιτητὲς καὶ φοιτήτριες τῆς Δράσεως. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν συλλόγων μας διαπιστώσαμε μὲ μεγάλη συγκίνηση τὴν θερμὴ καὶ εὐγνώμονα ἀναφορὰ ὄλων σχεδὸν τῶν ὁμιλητῶν,

στὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ μακαριστοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΣΦΕΒΑ, μητροπολίτου Κονίτσης κυροῦ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, τόσο γιὰ τὸν ἀγῶνα του γιὰ τὸ θέμα τῆς Βορείου Ἠπείρου, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἐν γένει προσφορὰ του. Μὲ ἰδιαίτερη συγκίνηση ἀναφέρθηκε ἀπὸ πολλοὺς ὁμιλητὲς καὶ ἡ ἡγετικὴ φυσιογνωμία τοῦ γνησιότερου πνευματικοῦ τέκνου τοῦ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, καὶ προέδρου τῆς ΣΦΕΒΑ Θεσσαλονίκης Γρηγορίου Ντριγκόγια ποὺ προῆλθε ἐπίσης ἀπὸ τὴν τάξεις τῆς Χ.Φ.Δ.

Στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ οἱ σύλλογοι μας ἀπέστειλαν τὸ παρακάτω χαιρετιστήριο μήνυμα:

Χαιρετισμὸς τῶν συλλόγων τῆς ΣΦΕΒΑ καὶ τοῦ ΠΑΣΥΒΑ Θεσσαλονίκης στὴν ἐκδήλωση γιὰ τὰ 50 χρόνια λειτουργίας τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Δράσεως, στὴν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Α.Π.Θ. στις 28-11-2010.

Παναγιώτατε, Σεβασμιώτατοι, σεβαστοὶ πατέ-

ρες, σεβαστοὶ μας καθηγητὲς, ἀγαπητὰ μέλη τῆς ΧΦΔ, παλαιότερα καὶ νεώτερα!

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ τὰ μέλη τοῦ ΠΑΣΥΒΑ καὶ τῆς ΣΦΕΒΑ Θεσσαλονίκης, συμμετέχουμε στὸν ἑορτασμὸ γιὰ τὴν χαρμόσυνη ἐπέτειο τῶν 50 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς ΧΦΔ. Γιὰ τὴν πλούσια προσφορὰ τῆς νεανικῆς αὐτῆς προσπάθειας στὴν ἐκκλησία, στὸν συνάνθρωπο καὶ τὴν πατρίδα, στὸν μισὸ αἰῶνα ἐνεργοῦς παρουσίας τόσο μέσα, ὅσο καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ πανεπιστημιακὰ ἀμφιθέατρα, ἔχουν γραφεῖ καὶ θὰ εἰπωθοῦν πολλὰ ἀπὸ ὁμιλητὲς πολὺ καταλληλότερους ἀπὸ ἐμᾶς. Αὐτὸ ποὺ ἐμεῖς μπορούμε νὰ καταθέσουμε ὡς ταπεινὴ μαρτυρία ἀπὸ τὴν πλευρὰ μας εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ χῶρος τῶν χριστιανικῶν ἀδελφοτήτων καὶ ἰδιαίτερα τῆς ΧΦΔ, ἐδῶ στὴν πόλη τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ὑπῆρξε κατ' ἔξοχὴν τὸ φωτῶριο, ἡ δεξαμενὴ ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ μακαριστὸς ἱδρυτὴς μας Μητροπολίτης Κονίτσης κυρὸς ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ἀντλήσει πολλοὺς νέους ὡς συνεργάτες καὶ συμπαραστάτες στὸν ἱερό του ἀγῶνα. Νέοι μὲ ἦθος, μὲ ἀρχές, μὲ πίστη στὸ Θεὸ καὶ φλόγα γιὰ τὴν πατρίδα καὶ τὴ Βόρειο Ἠπειρο πλαισίωσαν τὴς γραμμὲς τῶν συλλόγων μας καὶ ἀπετέλεσαν τὴν πρώτη μαγιά γιὰ τὴ συγκρότηση τους.

Μὲ ἱερὴ συγκίνηση μνημονεύουμε σήμερα (περιοριζόμενοι σὲ ὅσους βρίσκονται ἤδη στὴν θριμβεύουσα Ἐκκλησία) τὴς ἁγιασμένες μορφὲς τοῦ κ. Εὐστρ. Βαμβουκλή καὶ τῆς δ.Παρασκευῆς Βαῖτση στοὺς ὁποίους οἱ σύλλογοι μας ὀφείλουν πολλὰ γιὰ τὴν ἀγάπη, τὸ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ καὶ τὴν φανερὴ ὅσο καὶ ἀφανὴ στήριξή τους στὸν ἀγῶνα τοῦ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ. Ἡ στοργικὴ τους ἀγάπη μὲ τὴν πλούσια πείρα καὶ σύνεση ποὺ τοὺς χαρακτήριζε χάλιναγωγούσε τὸν ὀρμητικὸ ἐνθουσιασμὸ τῆς νιότης μας καὶ ἡ διακριτικὴ καὶ θερμουργὸς τους παρουσία δίπλα μας, μᾶς παραδειγματίζει καὶ μᾶς ἐνέπνεε γιὰ τὴν εὐόδωση τῶν σκοπῶν μας. Ἀνάλογη εὐγνωμοσύνη ὀφείλουμε καὶ στοὺς κατὰ καιροὺς ὑπευθύνους καὶ πνευματικούς πατέρες τῆς ΧΦΔ ποὺ ἀπὸ τὴν ἥρωικὴ ἐποχὴ τῶν ἀφισκοκλήσεων μὲ ἀφετηρία τὸ οἰκτροφεῖο τῶν ἀρρένων τὴ δεκαετία τοῦ 80, ὡς σήμερα μὲ τὴς συχνὲς ἐπισκέψεις-προσκυνήματα στὸ

Πλήθος κόσμου, παλιὰ ἀλλὰ καὶ νέα μέλη τῆς Χ.Φ.Δ., στελέχη τῆς ἐκκλησίας, ἐπιστήμονες, οικογενειάρχες ἀλλὰ καὶ νεαροὶ φοιτητὲς κατέκλυσαν τὸ ἀμφιθέτρο τοῦ Α.Π.Θ. γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐκδήλωση γιὰ τὰ 50χρονα τῆς Χ.Φ.Δ.

Ο Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσ/νίκης κ. Άνθιμος (πάνω) και ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Γερόθεος (κάτω) που υπήρξαν μέλη τής Χ.Φ.Δ., χαιρέτησαν την έκδήλωση.

χώρο τής Βορείου Ήπειρου διατηρούν άναμμένη τή φλόγα τής φιλοπατρίας στις γενιές των νέων που πέρασαν από τις τάξεις τής ΧΦΔ και ένισχύουν ποικιλοτρόπως και τή δική μας μικρή προσπάθεια.

Πολύ περισσότερο δεν ξεχνούμε ότι από τώ χώρο τής ΧΦΔ προήλθε και μέσα σ' αυτόν άνδρώθηκε, ο επί σειράν ετών πρόεδρος των συλλόγων μας και τώ γνησιότερο πνευματικό τέκνο τού μακαριστού ίδρυτού μας, ο άειμνητος Γρηγόριος Ντριγκόγιας.

Σίγουρα πολλά έχουν αλλάξει στην πατρίδα μας από τότε που ξεκίνησε ή προσπάθεια τής ΧΦΔ. Ίδιαίτερα τά μέσα προβολής τού ευαγγελικού μηνύματος έχουν έν πολλούς διαφοροποιηθεί και είναι πολύ πιθανόν ο Δραστής τού 1960 νά έμενε με τώ στόμα άνοιχτώ μπροστά στις σημερινές ιστοσελίδες στώ διαδίκτυο, ψηφιακή μουσική και στους όπτικούς δίσκους. Ωστόσο τώ μυστικό τής επιτυχίας τής ΧΦΔ, θεωρούμε ότι βρίσκεται στώ γεγονός ότι μολοντί προσάρμοσε τά μέσα τού άγώνα της στά σύγχρονα δεδομένα, άντιστάθηκε ώστόσο σθεναρά στόν πειρασμό νά κάνει έκπτώσεις στις αρχές και τις άξιες με τις όποιες ξεκίνησε. Αύτ ή σύνδεση με τις ρίζες, ή έμμονή στώ άνόθευτο μήνυμα τού ευαγγελίου, πιστεύουμε πως παρά τις άναμενόμενες σέ τέτοιες προσπάθειες δυσκολίες και τά πιθανά προβλήματα, έφερε και τήν πλούσια εύλογία τού Θεού στόν άγώνα τής ΧΦΔ, σέ άντίθεση με πολλές άλλες προσπάθειες που φιλοδοξώντας νά άρέσουν στόν κόσμο μάλλον παρά στώ Θεό, άλλοτριώθηκαν σταδιακά και μη μπορώντας νά λειτουργήσουν ως μαγιά πνευματικής διάπλασης και έσωτερικής καλλιέργειας των νέων, ώδηγήθηκαν σέ ουσιαστική έξαφάνιση. Θερμή είναι ή εύχή-προσευχή μας στόν Άγιο Θεό νά εύλογεί αύτην τήν προσπάθεια έτσι ώστε με τήν δράση της μέσα στην έκκλησία μας, νά συνεχίζει νά δίνει γλυκούς καρπούς για τήν πνευματική θωράκιση τής ελληνικής νεολαίας, τήν ιεραποστολική δράση έντός και έκτός συνόρων αλλά και τήν έθνική εύαισθητοποίηση των νέων μας στην άτροφική από έλλειψη ιδανικών κοινωνία που ζούμε.

Τά Δ.Σ. τού ΠΑΣΥΒΑ και τής ΣΦΕΒΑ Θεσσαλονίκης

Η ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΟΥΡΚΟΛΑΓΝΕΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΓΟΝΟΙ ΤΟΥ ΣΤΕΡΓΙΑΔΗ

Κωνσταντίνος Χολέβας-Πολιτικός Έπιστήμων

Ο έθνοειρομάρτυρας άγιος Χρυσόστομος Σμύρνης ήρθε πολλές φορές σέ ρήξη με τόν Άρμυστή Σμύρνης Άριστειδή Στεργιάδη για τή άντεθνική πολιτική που ακολουθούσε ο δεύτερος. Με τήν είσοδο τού τουρκικού στρατού στην Σμύρνη ο πρώτος προτίμησε νά μαρτυρήσει μαζί με τώ ποιμνίό του ένώ ο δεύτερος νά διαφύγει με βρετανικό πλοίο στώ έξωτετικό.

Ματαίως προσπάθυσαν όρισμένοι άφελείς άρθρογράφοι νά μάς πείσουν ότι αίρεται επέταλως ή άπειλή κηρύξεως πολέμου από τήν Τουρκία σέ περίπτωση επέκτασως των χωρικών μας ύδάτων σέ 12 μίλια. Τώ περίφημο casus belli τελικά δεν άπαλείφθηκε από τώ έπίσημο τουρκικό δόγμα και οι άφελείς έξετέθησαν για τήν τουρκολαγνεία τους. Όπως **έκτίθενται για τήν έθνική τους άναξιοπρέπεια και όσοι προτείνουν ή έπιχειρούν τώ ψαλίδισμα τής Ίστορίας μας στώ όνομα των «καλών έλληνοτουρκικών σχέσεων».** Τώ άποτέλεσμα είναι ήμεις μών νά διδάσκουμε στα παιδιά μας μία άποστειρωμένη ιστορία χωρίς ήρωες και άγωνιστές και από τήν άλλη ή Τουρκία νά διακηρύσσει διά στόματος Νταβούτ-γλου ότι θά χρησιμοποιήσει τήν μουσουλμανική μειονότητα τής Θράκης κατά τόν ίδιο τρόπο κατά τόν όποίο χρησιμοποίησε τούς Τουρκοκυπρίους από τώ 1954 μέχρι τήν είσβολή. Ημείς δείχνουμε πάντα έτοιμοι για ύποχωρήσεις και τουρκολαγνείες

Ή τουρκολαγνεία δεν βρίσκει σύμφωνη φυσικά τήν πλειοψηφία τού λαού. Ίσως γι' αυτό άνέλαβαν όρισμένα τηλεοπτικά κανάλια νά προετοιμάσουν τώ έδαφος για περισσότερες ελληνικές ύποχωρήσεις. Κάθε βράδυ ο κουρασμένος Έλληνας έργαζόμενος και ή ταλαίπωρη μάνα με τά παιδιά της ύφίστανται βομβαρδισμό από τουρκικές τηλεοπτικές σειρές.

και ή Άγκυρα στέλνει Ύπουργούς της στά Κατεχόμενα νά έορτάσουν τήν επέτειο τής άνακηρύξεως τού ψευδοκράτους στις 15 Νοεμβρίου και νά μάς πούν κατάμουτρα ότι ή μόνη λύση στώ νησι είναι ή δημιουργία δύο κρατών, ή παγίωση τής διχοτόμησης.

Ή τουρκολαγνεία δεν βρίσκει σύμφωνη φυσικά τήν πλειοψηφία τού λαού. Ίσως γι' αυτό άνέλαβαν όρισμένα τηλεοπτικά κανάλια νά προετοιμάσουν τώ έδαφος για περισσότερες ελληνικές ύποχωρήσεις. Κάθε βράδυ ο κουρασμένος Έλληνας έργαζόμενος και ή ταλαίπωρη μάνα με τά παιδιά της ύφίστανται βομβαρδισμό από τουρκικές τηλεοπτικές σειρές. Για νά βλέπουμε τή συμπαθητική πλευρά τής Τουρκίας και νά δεχθούμε εύκολότερα τή διχοτόμηση τού Αιγαίου, τής Κύπρου, τής Θράκης ή όπιδήποτε άλλο ζητήσει ή σταθερή, έπίμονη και διαχρονική έξωτερική πολιτική των νέο-όθωμανών. Πίσω

από τήν πλάτη μας και ένόσω ήμεις νανουρίζομαστε με τά τουρκικά σήριαλ και τούς ζουμερούς μακλαβάδες τους ή Τουρκία κάνει τώ πάλ για νά μάς φέρε σε δύσκολη θέση. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Τουρκικός Συνασπισμός Άμερικής (ΤΣΑ) χρηματοδότησε με 150.000 δολάρια τήν όμογενειακή όργάνωση των Σκοπιανών UMD για νά όργανώσει έπίσκεψη των συνεργατών 18 Άμερικανών Γερουσιαστών στα Σκόπια με σκοπό τήν προώθηση τής Σκοπιανής προπαγάνδας στη Γερουσία των ΗΠΑ.

Οι πρόσφατες περιφερειακές και δημοτικές εκλόγες άνέδειξαν και νέα φαινόμενα τουρκολαγνείας. Είδαμε με έκπληξη ανθρώπους που δλώνουν προοδευτικοί νά θαυμάζουν τόν Κεμάλ Άτατούρκ, τόν σφαγέα των Άρμενίων και τού Έλληνισμού τού Πόντου και τής Μικρασίας. Θέλω νά πιστεύω ότι θά βρεθούν ώριμότεροι συνεργάτες τους με γνώση τής Ίστορίας για νά τούς βοηθήσουν νά καταλάβουν τώ σφάλμα τους. Ειδήλλως τέτοιοι τουρκο-

λάγνοι κινδυνεύουν νά θεωρηθούν συνεχιστές και ιδεολογικοί έπίγονοι τού Άριστειδή Στεργιάδη, τού Έλληνα Άρμυστή στη Σμύρνη τώ 1919-22, ο όποίος κατηγόρησε στην ιστορία ως μία από τις σκοτεινότερες και άντιπαθέστερες φυσιογνωμίες τού Νέου Έλληνισμού. Γράφει για τόν Στεργιάδη ή «Ίστορία τού Έλληνικού Έθνους» τά έξης ένδιαφέροντα:

«Ή συνθηδέστερη κατηγορία έναντίον τού Στεργιάδη ήταν ή μεροληψία του ύπερ τού τουρκικού στοιχείου, που έκδηλωνόταν κυρίως με πίεση στις άρμόδιες αρχές για τήν άθώωση Τούρκων κατηγορουμένων, και ή έπιμονή του άντίθετα για τή σκληρή τιμωρία των Έλλήνων ένόχων..... Ή ύπερβολή που, όπως καταγγέλλονταν όμόφωνα, χαρακτήριζε κάθε ένέργεια τού Στεργιάδη, έκδηλωνόταν και άπέναντι στόν κλήρο. Είναι γνωστή ή ρήξη του με τόν Μητροπολίτη Κυδωνιών Γρηγόριο, άκόμη και με τόν Χρυσόστομο Σμύρνης, τού όποίου δεν έδίστασε νά διακόψει κήρυγμα σέ έπίσημη δοξολογία

Ο Χρυσόστομος Σμύρνης άνάμεσα σέ ιερείς τής μητροπόλεώς του

για τόν έορτασμό τής νίκης, έπειδή κατά τή γνώμη του τώ περιεχόμενο ξεφευγε από τά θρησκευτικά πλαίσια και έπαιρνε τή μορφή έθνικοπατριωτική πολιτικο-

Ο Άριστειδης Στεργιάδης (πρώτος άριστερα) μαζί με Έλληνες στρατιωτικούς

γιας. Ένδεικτική για τήν άντίθεσή του με τόν Χρυσόστομο είναι και ή είσηγησή του στην ελληνική κυβέρνηση νά περικόψει τόν μισθό τού Μητροπολίτη». (τόμος ΙΕ, σελ 124).

Οι σύγχρονοι ιδεολογικοί έπίγονοι τού Στεργιάδη έν όνόματι τής «έλληνοτουρκικής φιλίας» καταδιώκουν κάθε έθνικοπατριωτική έκδήλωση και ύβρίζουν συγκεκριμένους κληρικούς. Ο Σαράντος Καργάκος σημειώνει ότι «στώ πρόσωπο τού Στεργιάδη οι Έλληνες τής Ίωνίας είδαν νά έρχεται στη θέση τού άλλόθρησκου χαλίφη ένας άλλος χειρότερος αλλά όμόθρησκος χαλίφης». (Ή Μικρασιατική Έκστρατεία, τόμος Α', σελ 213, Άθήνα 2010). Ή συνέχεια τής ιστορίας είναι έξόχως διδακτική. Όταν πλησίαζαν οι Τούρκοι άτακτοι στη Σμύρνη ο δώκτης τού πατριωτισμού και τιμητής των Επισκόπων Στεργιάδης τώ έβαλε πρώτος στα πόδια και έφυγε με άγγλικό πλοίο άδιαφορώντας για τήν τύχη των Έλλήνων. Αντιθέτως οι Μητροπολίτες, τούς όποιους πολέμησε και έξύβρισε, έμειναν κοντά στώ ποιμνίό τους και βρήκαν μαρτυρικό θάνατο. Ο Στεργιάδης δεν τόλμησε νά πατήσει τώ πόδι του στην Έλλάδα και πέθανε μετά από παραμονή 28 ετών στη Νίκαια τής Γαλλίας. Άς βλέπουν οι ιδεολογικοί του έπίγονοι που μπορεί νά τούς όδηγήσει ή ιδεοληψία τους και ο φιλοκεμαλισμός τους.

Έλπίζω αυτό τώ πνεύμα τουρκολαγνείας, που έχει καταλάβει κάποια στρώματα των ήγετικών έλίτ τής κοινωνίας μας, νά μήν έπικρατήσει κατά τήν επέτειο των 100 χρόνων από τήν άπελευθέρωση τής Μακεδονίας (Α' Βαλκανικός Πόλεμος, 1912). Προτείνω από τήν 1.1.2011 νά όργανωθεί έπιτροπή σοβαρών έπιστημόνων ύπό τήν αιγίδα των Περιφερειαρχών Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας (αυτές κυρίως τις περιοχές άφορά ο έορτασμός) και νά είναι όλα έτοιμα ώστε τόν Οκτώβριο τού 2012 νά τιμηθούν ουσιαστικά όσοι άγωνίσθηκαν και όσοι θυσιάσθηκαν για τήν ελληνική Μακεδονία χωρίς θολοκουλούρες και έθνοσποδομητές.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΝΩΤΙΚΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ (1950-2010)

«Στην Κύπρο την άερην, στή μακαρία γῆ, στὸ ὠραῖο πολὺπαθο κορμί, ἡ ἀγνή ψυχὴ **δὲν** ἔσβησε, **καὶ ζεῖ, καὶ ζεῖ, καὶ ζεῖ**». Μ' αὐτοὺς τοὺς στίχους ὁ μεγάλος ποιητὴς Κωστῆς Παλαμᾶς μιλάει γιὰ τὴν Κύπρο μας. Καὶ εἶναι ὄντως «μακαρία γῆ» ἡ γῆ τῆς Κύπρου καὶ γιὰ τοὺς Ἁγίους ποὺ ἀνέδειξε ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς ἥρωες ποὺ ἀνδρώθηκαν ἀπὸ τὸ «πολύπαθο κορμί της». Ψυχὲς ἡρώων καὶ ἀγίων ἐπομένως ἴπτανται καὶ μᾶς καθοδηγοῦν. Δὲν ἔχουν σβῆσει μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. Ζοῦν διαρκῶς γιὰ νὰ μᾶς ἐμπνέουν στὸ διηγετικὸ οἱ ψυχὲς τους. Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης αἰσθανόμενη τὴν παρουσία τῶν ἀθανάτων ψυχῶν τῆς Κυπριακῆς Ἑλληνικῆς γῆς θεώρησε φέτος, ποὺ συμπληρώνονται 60 χρόνια ἀπὸ τὸ Ἐνωτικὸ Δημοψήφισμα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, νὰ τελέσει ὡς ἄλλο μνημόσυνο στοὺς πρωτεργάτες τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης, τὴν Ἐκδήλωση αὐτή. Νὰ ἐμπνευστεῖ ἀπὸ τὸν παλμὸ τους καὶ νὰ ὀραματισθεῖ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἔτσι πραγματοποιήθηκε **στὴν Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων τοῦ Γυμνασίου Λυκείου Κονίτσης στὶς 21 /11/2010 γιὰ τὴν Ἐπαρχία Κονίτσης ἀρχικά, ἀλλὰ καὶ στὴν αἴθουσα τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος Δολιανῶν ἀργότερα στὶς 28/11/2010 γιὰ τὴν Ἐπαρχία Πωγωνίου**, ἐκδήλωση σχετικὴ μὲ τὸ Δημοψήφισμα ποὺ εἶχαν κάνει οἱ Κύπριοι στὶς 15 Ἰανουαρίου 1950 ζητώντας τὴν ἔνωση τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Κύριος ὁμιλητὴς τῆς Ἐκδηλώσεως ἦταν ὁ κυπριακῆς καταγωγῆς (ἀπὸ τὴν κατεχόμενη Κυθραία) **Ἀρχιμ. Ἐπιφάνιος Χατζηγιάνγκου**, νῦν ἱεροκέρυξ καὶ προϊστάμενος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Φλωρίνης, ποὺ σύντομα καὶ γλαφυρὰ ἀναφέρθηκε στὰ γεγονότα τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἱστορικοῦ αὐτοῦ δημοψηφίσματος. **Τὸ 96% ψήφισαν ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως** (ἀφοῦ οἱ κρατικοὶ ὑπάλληλοι δὲν προσήλθαν) ποσοστὸ ποὺ ἔδειξε τι μπορεῖ νὰ κάνει ὁ ἱερὸς κληρὸς καὶ ὁ λαὸς ὅταν εἶναι ἐνωμένοι καὶ πάλονται ἀπὸ ἐθνικὰ ἰδεώδη. Ἡ ἐκδήλωση, ἐκτὸς τῆς ὀμιλίας, πλαισιώθηκε ἀπὸ τοὺς **Ἕμνους καὶ τὰ Τραγούδια τῆς Χωροδίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως**, ποὺ διηύθυνε ἐπιτυχῶς ὁ Μουσικοδιδάσκαλος

κ. Νικόλαος Καραβίδας. Παρὰλλήλως οἱ στίχοι τους προβάλλονταν σὲ ὀθόνη τῆς αἴθουσας. Οἱ Ἕμνοι ἀναφέρονταν σὲ τοπικοὺς Ἁγίους τῆς Κύπρου, ὅπως στὸν Ἄν. Βαρνάβα, στὸν Ἁγ. Ἐπιφάνιο ἐπίσκοπο Κύπρου, καθὼς καὶ στοὺς 13 Ὁσιομάρτυρες τῆς Μονῆς Καντάρας Κύπρου ποὺ μαρτύρησαν ὑπὸ τῶν Λατίνων τὸν 13ο αἰώνα. Τὰ τραγούδια προσέδωσαν ἐνθουσιαστικὸν τόνο ἀφοῦ συνοδεύονταν ἀπὸ μουσικὰ ὄργανα. Κάποια ἦταν γραμμένα ἀπὸ τὸν μακαριστὸ πλέον παπὰ Σταῦρο Παπαγαγγέλου, τὸν ἱερέα ἐκεῖνο ποὺ μῆσε στὸν ἀγῶνα καὶ ἐξομολόγησε πολλοὺς ἀγωνιστὲς τοῦ Κυπριακοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα. Ἰδιαίτερη αἴσθηση προκάλεσε τὸ τραγούδι «Ξύπνα καὶ μένε μου ραγιά» καθὼς καὶ τὸ νέο τραγούδι «Σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς της» ποὺ ἀποδόθηκαν θαυμάσια καὶ συγκίνησαν τὸ κοινὸ.

Ἐκφραστικότερα ἦταν τὰ ποιήματα καθὼς καὶ τὰ ντοκουμέντα ἀπὸ τὶς προβολὲς ποὺ παρουσιάστηκαν, ἀφοῦ οἱ τελευταῖες ἀποτελοῦσαν **βιντεοσκοπημένες σκηνὲς ἀπὸ τὸ Δημοψήφισμα καὶ τὴν ἀγωνιστικὴ τῆς νεολαίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐναντίον τῶν Ἀγγλῶν κατακτητῶν**. Ἀξίζει νὰ ποῦμε ὅτι ἡ Ἐκδήλωση **μεταδιδόταν ζωντανὰ καὶ ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως**, καλύπτοντας τὴν περιοχὴ τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Βορείου Ἡπείρου. **Στὴν ἐκδήλωση παρευρισκο-**

νταν ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τοπικὲς ἀρχές, ὁ Διοικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας, ἡ Νομαρχιακὴ Σύμβουλος, ὁ Πρόεδρος τῆς ΣΦΕΒΑ Ἰωαννίνων, ἀλλὰ καὶ ἀρκετοὶ Κύπριοι τῶν Ἰωαννίνων, ὅπως ὁ Πανεπιστημιακὸς Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἰωαννίνων κ. Ἀνδρέας Κατσούρης, καὶ ἡ νεοϊδρυθεῖσα στὰ Ἰωάννινα Αὐτόνομη Κυπριακὴ Φοιτητικὴ Ὄργανωση «ΤΟΛΜΗ». Ὁ Πρόεδρος τῆς φοιτητικῆς ὀργανώσεως

ἀπηύθυνε μάλιστα καὶ θερμὸ ἀγωνιστικὸ χαιρετισμὸ.

Στὸ τέλος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ **Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέας**, ὅπου, ἀφοῦ εὐχαρίστησε ὄσους κουράστηκαν γιὰ τὴν παρουσίαση τῆς ἐκδηλώσεως, καθὼς καὶ τοὺς Κυπρίους νέους γιὰ τὸν παλμὸ τους, ἔδωσε ἐλπιδοφόρο μήνυμα πρὸς ὅλους, ὅτι ἡ ὥρα τῆς Ἐνώσεως τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα δὲν θ' ἀργήσει νὰ ἔλθει, ἂν ἔχουμε τὶς ἐλπίδες μας στὸν Θεὸ καὶ στὴν Παναγία μας, ποὺ εἶναι ἡ Ὑπέραρχος Στρατηγός. Μόνον ἡ παρουσία καὶ ἡ ἐπίσκεψη Αὐτῶν μποροῦν νὰ φέρουν τὴν λύτρωση στὴν Μεγαλόνησο καὶ ὄχι ἐπισκέψεις ἄλλων εἰδῶν Πλανηταρχῶν ἢ καὶ Ὀρθοκευτικῶν ἡγετῶν ὅπως τοῦ Πάπα προσφάτως, τόνισε. Μόνον ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ δώσει τὴν λύση, ἀφοῦ, βεβαίως, δεῖξουμε καὶ ἐμεῖς τὴν ἀνάλογη ἀγωνιστικὴτητα. Ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε μὲ τὸν Ἑθνικὸ Ἕμνον καὶ μὲ τὸ ἐνθουσιώδες σύνθημα τῶν Κυπρίων νέων:

**«Ἐκεῖ ψηλὰ στὸ κάστρο τῆς Κερύνας
θὰ βάλουμε σημαία ἑλληνική,
θὰ γράψουμε μὲ γράμματα μεγάλα,
ἡ Κύπρος εἶναι Ἑλληνική.
ΕΝΩΣΙΣ».**

Χ.Ι. Ἀμαραντινός

Ὁ κεντρικὸς ὁμιλητὴς τῆς ἐκδηλώσεως, ἀρχιεπίσκοπος π. Ἐπιφάνιος Χατζηγιάνγκου.

Αἰσθάνομαι χαρὰ γιὰ αὐτὸ τὸ ἄκρο τῆς πατρίδας μας γίνεται ἐκδήλωσι γιὰ τὴν μακρινὴν Κύπρο, ποὺ βρίσκεται στὴν νοτιοανατολικὴ ἐσχάτια τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μαζὶ δε μὲ τὴ χαρὰ αἰσθάνομαι καὶ ἐκπληξι, διότι ἡ ἐκδήλωσι αὐτὴ δὲν εἶναι ἀφιερωμένη ἀπλῶς καὶ γενικῶς στὴν Κύπρο, ἀλλὰ σ' ἓνα γεγονός τῆς ἱστορίας της, ποὺ παρ' ὅλη τὴ σημασία του, δὲν εἶναι καὶ τόσο γνωστὸ στοὺς νεοέλληνες, γιὰ νὰ μὴν πῶ ὅτι καὶ στὴ νέα γενιά τῶν Κυπρίων περνᾷ σχεδὸν ἀπαράτηρητο. Ἡ ἀποφινὴ ἐκδήλωσι εἶναι ἀφιερωμένη στὸ Ἐνωτικὸ Δημοψήφισμα τῆς 15^{ης} Ἰανουαρίου τοῦ 1950, ποὺ φέτος γιορτάζουμε τὴν 60^η ἐπέτειο ἀπὸ τὴ διενέργειά του. Στὶ ἡμέρες αὐτὸ τὸ γεγονός καὶ ποῖα ἡ σημασία του, ὥστε νὰ τὸ γιορτάζουμε μὲ ἰδιαίτερες ἐκδηλώσεις; Τὸ Ἐνωτικὸ Δημοψήφισμα τῆς 15^{ης} Ἰανουαρίου τοῦ 1950 ἦταν, θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε, ἓνας κρικός σὲ μιὰ ἀλυσίδα ἀγῶνων καὶ θυσιῶν ποὺ διεξήγαγε ὁ ἑλληνισμὸς τῆς Κύπρου γιὰ τὴν ἐλευθερία του καὶ γιὰ τὴν ἔνωση μὲ τὴν Μητέρα Ἑλλάδα.....

....Ἄς περιγράψουμε μὲ λίγα λόγια τὸ ἱστορικὸ πλαίσιο τὸ ὁποῖο ἀνέδειξε τὸ Ἐνωτικὸ Δημοψήφισμα.

Μὲ τὸ τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου οἱ Ἀγγλοὶ δὲ δίνουν στὴν Κύπρο τὴν ἐλευθερία παρ' ὅλο ποὺ ὁ Βρεταννὸς πρωθυπουργὸς Οὐίνστον Τσώρτσιλ ἔλεγε τὸ 1940: «Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς κατέκτησε τὸ θαυμασμὸ τοῦ Βρετανικοῦ λαοῦ... Θὰ μοιρασοῦμε τὴν κοινὴ νίκη». Ἀντὶ αὐτῆς προτείνουν παραχώρησι συντάγματος περιορισμένης αὐτοδιοικήσεως καὶ αὐτονομίας. Οἱ Κύπριοι ὅμως θέλουν ἔνωση, δὲν θέλουν αὐτονομία. Ἄς τὸ προσέξουμε αὐτὸ. Ὁ πόθος τῶν Κυπρίων καὶ ἡ ὀλοκλήρωσι ὅλων τῶν ἀγῶνων καὶ τῶν θυσιῶν τους δὲν ἦταν τόσο ἡ ἐλευθερία. Ἦταν ἡ ἔνωση μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἔτσι, ἀγαπητοί μου, φτάνουμε στὸν ἐπόμενο σταθμὸ ποὺ εἶναι τὸ Δημοψήφισμα γιὰ τὴν ἔνωση τῆς 15^{ης} Ἰανουαρίου τοῦ 1950 γιὰ τὸ ὁποῖο γίνεται καὶ ἡ σημερινὴ ἐκδήλωση. Ἰδρύεται στὶς 13 Ἰουλίου 1948 Ἐθνάρχικὸ Συμβούλιο καὶ στὶς 8 Δεκεμβρίου 1949 ἐκδίδεται ἔθναρχικὴ ἐγκύκλιος ποὺ καλεῖ τὸν λαὸ στὸ ἱστορικὸ Δημο-

ΤΟ ΕΝΩΤΙΚΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ (15 Ιανουαρίου 1950)

Όμιλία (έν περιλήψει) του Αρχιμ. Επιφανίου Χατζηγιάνκου Έεροκήρυκα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φλωρίνης σὴν Αἴθουσα Ἐκδηλώσεων Γυμνασίου - Λυκείου Κονίτσας (21.11.2010)

ψήφισμα γιὰ τὴν Ἑνωσι τῆς Κύπρου μετὴν μητέρα Ἑλλάδα. Καί στή νέα αὐτὴ ἐθνική πρωτοβουλία ἡγέτης καὶ ὀργανωτῆς εἶναι καὶ πάλι ἡ Ἐκκλησία. Ἡ ἐθναρχική ἐγκύκλιος μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνέφερε καὶ τὰ ἐξῆς: «Κυπριακὲ λαέ. Καλεῖσαι ὅπως ἠνωμένους καὶ ἀδιάσπαστους ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περιπτωσιν ἐπιτελέσης καὶ τώρα τὸ πρὸς τὴν δούλην πατριδα καθῆκον σου μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Δί' Ἑνωσιν καὶ μόνον Ἑνωσιν ἠγωνίσθης ἐπὶ τόσα ἔτη. Ἑνωσιν καὶ μόνον Ἑνωσιν καλεῖσαι νὰ ἐπισφραγίσῃς διὰ τῆς ψήφου σου... Ἐμπρός Κύπριοι! Ὅλοι εἰς τὰς ἐπάλξεις διὰ τὴν μάχην τοῦ Δημοψηφίσματος, διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασίν μας. Διὰ τὴν Ἑνωσιν μετὴν ἀθάνατον Μητέρα Ἑλλάδα. Ὁ δίκαιος Θεός, ὅστις ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον νὰ ζῆ ἐλεύθερος, εἶναι βοηθός καὶ προστάτης τοῦ ἀγῶνος μας. Ζήτω ἡ Ἑνωσις»

Τὸ Δημοψήφισμα προκηρύχθηκε γιὰ τὴν 15-22 Ἰανουαρίου 1950. Οἱ Ἕλληνες Κύπριοι ὑπέγραψαν σὲ εἰδικὰ φύλλα χαρτιοῦ ποὺ ἔγραφαν στὸ πάνω μέρος μετὰ μεγάλα κεφαλαῖα γράμματα: ΑΞΙΟΥΜΕΝ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Ὁ ἐθναρχικός σύμβουλος Σάββας Λοιζίδης σημειώνει: «Πραγματικὴ ἱεροτελεστία συνετελεῖτο εἰς τοὺς ναοὺς τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν ὅπου οἱ Κύπριοι προσήρχοντο δακρύνοντες. Καὶ ἀφοῦ προσεκύνουν τὰς ἱεράς εἰκόνας, ὑπέγραφον τὴν πρὸς

Ἑνωσιν ἀξίωσιν».

Ἡ συμμετοχὴ ἦταν ἀφάνταστη. Ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικός Κυπριακὸς λαὸς -ἀκόμα καὶ μερικοὶ Τοῦρκοι- ψήφισαν τὴν ἀξίωσι γιὰ Ἑνωσι τῆς Κύπρου μετὴν Ἑλλάδα. Συνολικὰ -ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους- ψήφισε τὴν Ἑνωσι τὸ 96%. Ἐκατοντάδες ξένοι δημοσιογράφοι καὶ ἀντιπρόσωποι πρακτορείων εἰδήσεων, ἔμειναν κατὰπληκτοὶ μπροστὰ σὲ ἓνα τέτοιο θεαματικὸ ἀποτέλεσμα. Τὸ δημοψήφισμα ὑπῆρξε μιὰ ἔντονη καὶ ἀποστομωτικὴ ἀπάντησι στοὺς Ἄγγλους ποὺ συχνὰ ἰσχυρίζονταν πὼς μονάχα ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου δημιουργεῖ θόρυβο γιὰ τὴν Ἑνωσι...

Ἡ διεξαγωγὴ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Δημοψηφίσματος εἶχε συγκλονίσει τὸ Πανελλήνιο. Τόσο στήν Ἑλλάδα, ὅσο καὶ στὶς ἐλληνικὲς κοινότητες τοῦ ἐξωτερικοῦ πανηγυρίστηκε μετὰ ἀκράτητο ἐνθουσιασμό. Παντοῦ θεωρήθηκε σὰν προμήνυμα Ἑνωσῆς καὶ λευτεριάς...» (Μιχ. Μιχαηλίδη «Κύπρος, σκλάβα ἀσκλάβωτη, σελ. 34-36). Οἱ κατάλογοι-τόμοι τοῦ Δημοψηφίσματος, ὑπογράφηκαν εἰς τετραπλοῦν, ὥστε νὰ προκύψουν 4 σειρές. Ἡ μία σειρά παρέμεινε στήν Ἀρχιεπισκοπὴν Κύπρου, ἡ δευτέρη θὰ ἀπεστέλλετο στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, ἡ τρίτη στὴν ἀγγλικὴ Κυβέρνησι καὶ ἡ τέταρτη στὸν Ο.Η.Ε. Συνολικὰ ὑπέγραψαν 215.108 Ἑλληνοκύπριοι ἀπὸ

τοὺς 224.745. Πρῶτὴ ὑπογραφή ἦταν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου τοῦ Β' καὶ ἀκολουθοῦσαν οἱ ὑπογραφές τῶν ἄλλων Μητροπολιτῶν. Τοὺς τόμους τοῦ Δημοψηφίσματος ἀνέλαβε νὰ μεταφέρῃ στοὺς παραλήπτες τριμελὴς πρεσβεία. Ἐπὶ κεφαλῆς ἦταν ὁ μητροπολίτης Κυρηνείας Κυπριανός, Μαζι μ' αὐτὸν ἦσαν καὶ οἱ Νικόλαος Λανίτης καὶ Σάββας Λοιζίδης.

Στὸν Πειραιᾶ ἔγινε ἀποθεωτικὴ ὑποδοχὴ στὴν πρεσβεία. Ὅταν ἔφτασαν στήν Ἀθήνα σύσσωμος ὁ λαὸς τῆς πρωτεύουσας μετὰ ἔντονο πατριωτικὸ ἐνθουσιασμό συνόδευσεν τὴν πρεσβεία ἀπὸ τὴν πλατεία Ὀμονοίας μέχρι τὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ. Ἐκεῖ ἐψάλη Δοξολογία παρουσίᾳ πολλῶν ἀρχιερέων μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Σπυριδῶνα Βλάχο. Τοὺς τόμους παρέλαβε ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς Γόντικας. Οἱ τόμοι τοῦ Δημοψηφίσματος βρισκονται μέχρι σήμερα σὲ εἰδικὴ βιβλιοθήκη τῆς Βουλῆς. Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1950 ἡ πρεσβεία μετέβη στὸ Λονδίνο γιὰ νὰ ἐπιδώσῃ τὴν τρίτην σειρά τῶν τόμων. Δυστυχῶς, οὔτε ὁ Πρωθυπουργός, οὔτε ὁ ὑπουργὸς Ἀποικιῶν δέχτηκαν νὰ παραλάβουν τοὺς τόμους τοῦ Δημοψηφίσματος. Ἀλλὰ οὔτε καὶ σὲ ἀκρόασι δέχτηκαν τὰ μέλη τῆς Πρεσβείας. Ἔτσι οἱ τόμοι φυλάχτηκαν στὸν ἱερό Ναὸ τῆς Ἁγίας Σοφίας τοῦ Λονδίνου. Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1950 ἡ πρεσβεία ἔφτασε

στὴ Ν. Ὑόρκη γιὰ νὰ ἐπιδώσῃ τὴν τελευταία σειρά τῶν τόμων τοῦ Δημοψηφίσματος. Ἐκεῖ τῆς ἐπιφυλάχτηκε θερμὴ ὑποδοχὴ ἀπὸ τοὺς ὁμογενεῖς.

Τελικὰ, παρὰ τὶς ἀντιδράσεις τῶν Ἀγγλων, τὸ Κυπριακὸ μεταφέρεται γιὰ συζήτησι στὰ Ἠνωμένα Ἔθνη. Παρ' ὅλο τὸν ἀγῶνα ποὺ ἔγινε μετὰ τὸ Ἑνωτικὸ Δημοψήφισμα τῆς 15^{ης} Ἰανουαρίου 1950, οἱ Ἄγγλοι δὲν συγκινοῦνται. Δὲν ἔχουν σκοπὸ νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ νησί. Τὶς διαθέσεις τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἐξέφρασε μετὰ ἰαμότητα ὁ ὑφυπουργὸς Ἀποικιῶν Χόκκινσον τὸν Ἰούλιο τοῦ 1954 στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων μετὰ τὴν ἐξῆς δήλωσι του: «Ἡ Κύπρος ὡς στρατηγικὴ περιοχὴ οὐδέποτε (never) θὰ μπορούσε νὰ τύχῃ αὐτοδιαθέσεως». Οἱ Κύπριοι πλέον καταλαβαίνουν ὅτι μετὰ τὴ διπλωματία εἶναι ἀδύνατο νὰ πετύχουν τὴν ἐλευθερία τους. Ἡ λύσι ποὺ ἀπομένει εἶναι μιὰ ἢ ἐνοπλὴ ἐξέγερσι. Ὡς Ἕλληνες γνωρίζουν ὅτι ἡ λευτεριά δὲ χαρίζεται, ἀλλὰ κερδίζεται μετὰ ἀγῶνος καὶ θυσίας. Πολὺ ἐκφραστικοὶ εἶναι οἱ στίχοι τοῦ ποιητῆ Γιάννη Παπαδόπουλου:

«Ὅταν πιά εἶδαμε κι ἀποεἶδαμε:

μετὰ τὰ τηλεγραφήματα καὶ τὲς πρεσβεῖες, κλείσαμε τὴ μικρὴ μας ζωὴ σ' ἓνα φάκελλο μικρὸ ποὺ νὰ χωράει στὴ φύχτα μιὰς μαθητριούλας, στὸν προβολέα ἐνὸς ποδηλάτου, στὴ ράχη ἐνὸς βιβλίου καὶ γράψαμε μετὰ κόκκινο μελάνι τὴ διεύθυνσι: Ἀξιοτίμον Ἑλληνικὸν Κυπριακόναλόν, Ὅδον Ἐλευθερίας ἢ θανάτου Χωριά καὶ πόλεις, Κύπρον». Ἔτσι ἀρχίζει ἓνας νέος ἀγῶνας. Ὁ ἠρωικότερος, ὁ εὐγενέστερος, ὁ ἀγνότερος καὶ συγκινητικότερος ἀγῶνας ποὺ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ κυπριακὴ ἱστορία, ἴσως καὶ ἡ πανελλήνια καὶ παγκόσμια ἱστορία. Ὁ ἀγῶνας τῆς ΕΟΚΑ, ποὺ ἄρχισε τὴν 1^η Ἀπριλίου 1955. Μιὰ χούφτα «κοπαιλοῦδκια», νέα παιδιὰ, ξεφτέλισαν μιὰ ὀλόκληρη αὐτοκρατορία. Ἀλλὰ ὅση τιμὴ καὶ δόξα καὶ μεγαλεῖο ἀνήκει στὰ παλληκάρια τῆς Κύπρου, τόση ντροπὴ καὶ ὄνειδος πρέπει στοὺς κατακτητῆς. Αὐτοὶ ποὺ πρὶν λίγα χρόνια ἔλεγαν γιὰ τὰ παιδιὰ ποὺ ἔγραφαν τὸ ἔπος τοῦ 1940: «μέχρι τώρα λέγαμε ὅτι οἱ Ἕλληνες πολεμοῦν σὰν ἥρωες, τώρα θὰ πρέπει νὰ λέμε ὅτι οἱ ἥρωες πολεμοῦν σὰν Ἕλληνες», αὐτοὶ οἱ ἴδιοι παίρνουν τώρα αὐτοὺς τοὺς ἥρωες καὶ τοὺς ἀνεβάζουν στὴν ἀγχῶνη, τοὺς καΐνε ζωντανούς, τοὺς βασανίζουν μέχρι θανάτου μετὰ φρικτὰ βασανιστήρια. Πρέπει ὅμως κάπου ἐδῶ νὰ σταματήσουμε. Ὅσα χρόνια κι ἂν περάσουν τὸ Ἑνωτικὸ Δημοψήφισμα τῆς 15^{ης} Ἰανουαρίου 1950 θὰ παραμένῃ ἓνας φάρος ποὺ θὰ φωτίζει τὰ σκοτάδια τῆς ἐθνικῆς ἀδιαφορίας, τῆς πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ κάθε ἄλλης κρίσεως στὴν ὁποία βυθιστήκαμε ὡς ἔθνος. Καὶ κάτι ἄλλο. Οἱ 215.108 ποὺ μετὰ τὴν Ἑνωσι μετὴν Μητέρα Ἑλλάδα θὰ εἶναι μιὰ αἰώνια ἀπάντησι σὲ ὅσους πικραίνουν ἐμᾶς τοὺς Κυπρίους λέγοντάς μας ὅτι δὲν εἴμαστε Ἕλληνες καὶ ὅτι δὲν ἀγαποῦμε τὴν Ἑλλάδα. Καὶ σήμερα ἀκόμα, παρ' ὅλη τὴν κατὰπτωσι ποὺ βρισκόμαστε ὅσον ἀφορᾷ στὶς ἀξίες καὶ τὰ ἰδανικά, ἂν ὑπάρχῃ ἓνα μέρος στὸν κόσμον ποὺ λένε Ἑλλάδα καὶ βουρκώνουν, αὐτὸ εἶναι ἡ Κύπρος.

Ἡ χορωδία τῆς Ἱ.Μ. Κονίτσας, ὑπὸ τῆς διεύθυνση τοῦ κ. Ν. Καραβίδα πλαισιώσε μετὰ ὑπέροχους ὕμνους καὶ τραγοῦδια τὴν ἐκδήλωσι.

ΜΝΗΜΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ

Νεολαίοι τής Σ.Φ.Ε.Β.Α. μαζί με τόν άρχηγό τους στην Ι.Μ. Μολυβδοσκεπάστου (Ίούλιος 1989).

Στις 12 Δεκεμβρίου 1994 και ώρα 06:35 πρωινή, ο Σεβαστιανός, Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας, υπέρτιμος και Έξαρχος πάσης Βορείου Ήπειρου, έκαμψε τά σύνορα του κόσμου τούτου και μετέστη στο φωτεινό στερέωμα του ούρανού, περνώντας ταυτόχρονα στη δικαιοδοσία τής ιστορίας.

Με τόν πέρας τής επιγείου βιοτής του, έκλεισε ο κύκλος μίας ζωής, που αναλώθηκε άνυστακτα στη διάδοση του Εύαγγελίου, που διατέθηκε άνυπόκριτα στη χριστιανική καλλιέργεια ψυχών και χαρακτήρων, που «δαπανήθηκε» άπλόχερα στην ανακούφιση του πόνου και τής πτωχείας του πλησίον, μίας ζωής άφιερωμένης-ψυχή τε και σώματι- στην Έκκλησία και τόν

Έθνος. Η άκτινοβόλος πνευματική του δράση άρχίζει από τά Ίωάννινα, με τόν διορισμό του ως ιεροκήρυκος τής Μητροπόλεως. Εργάζεται με ζήλο και αύταπάρνηση σε όλους τους τομείς τής πνευματικής διακονίας και κατευθύνει τόν κατηχητικό έργο. Περιοδεύει τά δυσπρόσιτα χωριά τής έπαρχίας. Δυναμώνει τούς λιπόψυχους, κατακτά τούς δύσπιστους, άγκαλιάζει τήν άλκιμη ήπειρωτική νεότητα.

Μητροπολίτης Κονίτσας από τόν 1967, άνέδειξε τήν άκριτική αύτή κωμόπολη σε προπύργιο του σύγχρονου Βορειοηπειρωτικού Άγώνα, άγωνιζόμενος με σθένος και άταλάντευτη συνέπεια για τά δίκαια του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού.

Ο Σεβαστιανός γίνεται ο διαπρύσι-

ος κήρυκας τών 25.000 Βορειοηπειρωτών φυλακισμένων, τών 100.000 έκτοπισμένων, εκείνων που έφυγαν από τή ζωή άλειτούργητοι και άκήδευτοι, αλλά και εκείνων που έπασαν στο συρματόπλεγμα τής σκλαβιάς, με μία σφαίρα στο καθάριο μέτωπο τής θυσίας, στην έναγώνια προσπάθεια να άναπνεύσουν άγέρα Έλευθερίας.

Πώς μπορεί να ξεχάσει κανείς τόν άστείρευτο και πύρινο λόγο του, στις εκατοντάδες όμιλίες που έξεφώνησε άνα τήν Ελλάδα, άφυπνίζοντας συνειδήσεις και μεταφέροντας παντού, τόν δρόμο και τόν κλάμα, όπως έλεγε, τών Βορειοηπειρωτών άδελφών μας;

Πώς μπορεί να ξεχάσει κανείς τις ιερές μυσταγωγίες στα Τριήμερα

πένθους και προσευχής για τή Βόρειο Ήπειρο, που διοργάνωνε κάθε Φεβρουάριο, κατά τήν επέτειο του Αύτονομιακού Άγώνα τών Βορειοηπειρωτών, στην Κόνιτσα και τόν Δελβινάκι, με πάνδημη τή συμμετοχή κλήρου και λαού;

Πώς μπορεί να ξεχάσει κανείς τόν άναστάσιμο μήνυμα «Χριστός Ανέστη και ή Βόρειος Ήπειρος Άνέστη» που έξεπέμπε κάθε Πάσχα, από τά άκροσύνορα, για να μπορέσουν οί υπόδουλοι άδελφοί μας να άκούσουν καμπάνα λυτρωτική και να γευτούν, έστω και για λίγο τήν εύλογία του χαρμόσунου μηνύματος τής Νίκης του Θεανθρώπου επί του θανάτου;

Πώς μπορεί να ξεχάσει κανείς τις άγρυπνίες του Δεκαπενταυγουόστου στην έπιμεθόριο του Μολυβδοσκεπάστου, που θέριεuan τήν άποσταμένη έλπίδα τών άδελφών μας;

Πώς μπορεί να ξεχάσει κανείς τήν παρησσία και τήν καθαρότητα τών έθνικών του θέσεων για τόν Βορειοηπειρωτικό, όταν τις έξεθέτε στους διεθνείς οργανισμούς, διατρέχοντας όλο τόν κόσμο;

Πώς μπορεί να ξεχάσει κανείς τή γλυκύτητα τής παρουσίας του, τήν ίλαρότητα στο βλέμμα, τόν βάθος τών πνευματικών του νοθεσιών, τόν ύψιπετές άγωνιστικό του φρόνημα, αλλά και τήν θερμουργό πνοή του, που συνήγειρε τή νεολαία τής ΣΦΕΒΑ, δικό του δημιούργημα, σε άγώνα άνυποχώρητο για τή Βόρειο Ήπειρο;

Και τέλος, πώς μπορεί να ξεχάσει κανείς τήν άφειδώλευτη αγάπη του για τούς Βορειοηπειρώτες άδελφούς μας, που έβρισκε τήν έκφρασή της, στην πνευματική και υλική τους στήριξη, στην παρηγορία τών φυγάδων, στην περίθαλψη τών άναξιοπαθούντων, στην παραμυθία τών καταδιωγμένων, στη φιλοξενία παιδιών, στη σύσταση φροντιστηρίων Έλληνικής γλώσσας στο Βορειοηπειρωτικό χώρο, στην ένιςχυση τής χειμαζόμενης τοπικής Έκκλησίας με κληρικούς, για να ξαναζωντανέψουν οί γκρεμισμένοι ναοί;

Μετά τόν πανευρωπαϊκό γκρέμισμα τών τειχών και τήν πτώση τών ήλεκτροφόρων συρματοπλεγμάτων στις άρχες τις δεκαετίας του '90, ο Σεβαστιανός, πρώτος από όλους και μπροστά από τις έξελίξεις, διαγιγνώσκει έγκαίρως τόν κίνδυνο που συνεπάγεται για τή Βόρειο Ήπειρο ή πληθυσμιακή αίμορραγία από τά ζωτικά παραγωγικά της κύτταρα και άγωνίζεται άσθενής πλέον στο σώμα, μά πάντα άκμαίος στην ψυχή, για τήν ένότητα του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού, για τήν παραμονή του στις πατρογονικές έστίες, για τήν κατοχύρωση του άναφαίρετου ανθρώπινου δικαιώματος τών άδελφών μας να ζούν ως έλεύθεροι άνθρωποι, πέφτοντας κυριολεκτικά στις έπάλξεις του πνευματικού και έθνικού άγώνα. Η άπέρριπτη και ταπεινή διαθήκη του

Σφεβίτες με τόν Μητροπολίτη Κονίτσας Σεβαστιανό στο χωριό Μολυβδοσκεπάστο (1988).

Άπο τὸ μέλλον φθάνει σὲ ὅλους ἐμᾶς, καθάρια καὶ ζωντανή, κρουστάλλινη καὶ ἀνόθευτη ἢ φωνὴ τοῦ Σεβαστιανοῦ, ποὺ σημαίνει σάλπισμα ἤχηρὸ καὶ μῆνυμα ἐπίκαιρο. « Σεῖς ποὺ εἶστε χορτασμένοι, θυμηθεῖτε ἐκείνους ποὺ μένουν νηστικοί, σεῖς ποὺ ἔχετε Πατρίδα, μὴν ξεχνάτε τὰ ἀδέλφια σας ποὺ τὴ χάνουν, ὅσοι θέλετε νὰ λέγεστε Ἕλληνες, σταθεῖτε ἐπιτέλους σὰν Ἕλληνες»

δὲν ἔχει τίποτε τὸ κοινὸ μὲ τίς συνήθειες διαθήκες, ποὺ καταγράφουν ὑλικά ἀγαθὰ γιὰ τοὺς ἐπιγενόμενους. Σ' αὐτὸ τὸ συγκλονιστικὸ, μὲς τὴν ἀπλότητά του κείμενο ἀποτυπώνεται ἡ πτωχεία, ἡ ταπεινότητα, ἡ μέχρι τὴν ὑστάτη ὥρα ἀγάπη γιὰ τοὺς Βορειοηπειρώτες, ἡ ἐσωτερικὴ του ἀγία ἐπιθυμία γιὰ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Στὰ χρόνια ποὺ πέρασαν μέχρι σήμερα, πολὺ νερὸ ἔτρεξε στὸ ποτάμι τῆς Ἱστορίας .Οἱ Βορειοηπειρώτες

ἀδελφοί μας ἀνεζήτησαν μαζικὰ ψωμί καὶ ἐλευθερία στὴν Ἐλεύθερη Ἑλληνικὴ Πατρίδα καὶ ἡ μαρτυρικὴ Βόρειος Ἡπειρος, ἀπειλεῖται μὲ πλήρη ἐθνικὴ συρρίκνωση ποὺ δυστυχῶς συνιστᾷ πάγια στόχευση, ὅλων ἐκείνων ποὺ ἔχουν συμφέρον γιὰ τὴν ἐξάλειψη τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, ἀπὸ μία γῆ ἀνέκαθεν Ἑλληνική!

Βορειοηπειρώτες ἀδελφοί μας τιμοῦμε τίς θυσίες σας. Τιμοῦμε τίς θυσίες τῶν πατέρων καὶ τῶν

Ι.Μ.Μολυβδοσκεπιάστου. Σεμινάριο στελεχῶν Σ.Φ.Ε.Β.Α. Ὁ Δεσπότης μας (διακρίνεται δεξιὰ), ἀκούει, συμβουλευεῖ, καθοδηγεῖ, ἐμπνέει.

Συνοριακὸ φυλάκιο Κακαβιάς. «Ἀδέλφια πονοῦμε, ποτὲ δὲν σᾶς ξεχνοῦμε»

ἀδελφῶν σας. Τιμοῦμε τὸ αἷμα, τὰ μαρτύρια, τίς φυλακίσεις, καὶ τίς ἐξορίες. Τιμοῦμε τοὺς ἐμπτυσμοὺς καὶ τὰ ραπίσματα ποὺ ὑπέστητε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς μακραιωνῆς δουλείας σας.

Στὸ ὄνομα τοῦ Σεβαστιανοῦ, ποὺ τόσο σᾶς ἀγάπησε, μὰ καὶ στὸ ὄνομα τῆς δικῆς σας ἀναμφισβήτητης ἀγάπης γιὰ τὴν ἰδιαίτερή σας Πατρίδα, σᾶς ἀπευθύνουμε λόγους καρδιάς γιὰ ἐνότητα καὶ ἀγώνα, μέχρι τὴν αὐγὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐλευθερίας.

Ο ΠΑΣΥΒΑ καὶ ἡ ΣΦΕΒΑ, ποὺ γεννήθηκαν, ἀνδρώθηκαν καὶ ἀγωνίστηκαν κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη τοῦ ράσου ποὺ ἔγινε σημαία, δηλώνουμε στὸν ἀγώνα αὐτὸ παρόντες καὶ ἀδελφωμένοι μὲ πολλοὺς

ἄλλους τίμιους Ἑλλαδίτες, Βορειοηπειρώτες, Κυπρίους ἀδελφοὺς, πιστοὶ στὶς παρακαταθήκες τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχηγοῦ μας.

Ἄπο τὸ μέλλον φθάνει σὲ ὅλους ἐμᾶς, καθάρια καὶ ζωντανή, κρουστάλλινη καὶ ἀνόθευτη ἢ φωνὴ τοῦ Σεβαστιανοῦ, ποὺ σημαίνει σάλπισμα ἤχηρὸ καὶ μῆνυμα ἐπίκαιρο. « Σεῖς ποὺ εἶστε χορτασμένοι, θυμηθεῖτε ἐκείνους ποὺ μένουν νηστικοί, σεῖς ποὺ ἔχετε Πατρίδα, μὴν ξεχνάτε τὰ ἀδέλφια σας ποὺ τὴ χάνουν, ὅσοι θέλετε νὰ λέγεστε Ἕλληνες, σταθεῖτε ἐπιτέλους σὰν Ἕλληνες» Ἄς ἀκούσουμε αὐτὴ τὴ φωνή, στοὺς δύσκολους καιροὺς ποὺ διέρχεται τὸ ἔθνος καὶ ἡ Πατρίδα! Αἰώνια του ἢ μνήμη.

Δ.Τ

Ὁ λιτὸς καὶ ταπεινὸς τάφος τοῦ Μητροπολίτου Κονίτσας κυροῦ Σεβαστιανοῦ δείχνει τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴν ἀγιότητά του.

«Γενοκτονία» τῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τὸ ...Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο!

ΠΡΟΣ: Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο
ΚΟΙΝ: Υπουργεῖο Παιδείας

Στὸ καινούριο βιβλίο Γεωγραφίας τῆς Ε' Δημοτικοῦ με τίτλο «Μαθαίνω γιὰ τὴν Ἑλλάδα» ὑπάρχει ξεχωριστὴ ἐνότητα με θέμα: «Ἑλληνισμὸς ἐκτὸς τῶν συνόρων». Ἐκεῖ ἀφιερώνονται δύο κεφάλαια γιὰ τὴν Κύπρο, ἀκολουθεῖ τὸ κεφάλαιο με τίτλο «Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς διασποράς» καὶ τὸ βιβλίο τελειώνει με τὸ κεφάλαιο «Τὸ ἑλληνικὸ στοιχεῖο στὶς ἀρχαίες ἑλληνικές ἐστίες». Οἱ ἀναφορές ξεκινοῦν με τὴ διασπορὰ τῆς Ἀμερικῆς, Αὐστραλίας, Εὐρώπης, Ἀφρικῆς. Συνοδεύονται με κείμενα καὶ χάρτες ὅπου κατόπιν βρίσκουμε τὴν Ἀλεξάνδρεια, τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν Ἀμάσεια, τὴν Κάτω Ἰταλία, τὸ Γκαρνί Ἀρμενίας, τὴν Ἐφeso. Στὸ τεῦχος τῶν ἐργασιῶν ὑπάρχει ἐργασία με θέμα «Ἐστίες Ἑλληνισμοῦ στὴ Μαύρη Θάλασσα».

Δὲ γίνεται ἡ παραμικρὴ ἀναφορὰ στὸ Βορειοηπειρωτικὸ Ἑλληνισμὸ καὶ στὴν Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Μειονότητα τῆς Ἀλβανίας! Ἐκτὸς ἂν τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο θεωρεῖ ὅτι ἡ Βόρειος Ἠπειρος βρίσκεται σὲ ἄλλο πλανήτη ὅποτε θὰ διδασχεῖ στὸ μάθημα τῆς Ἀστρονομίας.

Ἡ ἀποσιώπηση αὐτὴ εἶναι:

-Ἀντιεπιστημονικὴ, ἐπειδὴ παραλείπει νὰ ἀναφερθεῖ στὴ μοναδικὴ διεθνῶς ἀναγνωρισμένη Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Μειονότητα, μὴ ἀνάσα ἀπὸ τὰ σύνορα, με πλούσια ἱστορία καὶ δυναμικὸ ἑκατοντάδων χιλιάδων.

-Ἀντιπαιδαγωγικὴ, ἐπειδὴ ἀρνεῖται τὴν ταυτότητα τῶν χιλιάδων Βορειοηπειρωτῶν μαθητῶν ποὺ

φοιοῦν στὰ σχολεῖα τῆς Ἑλλάδας, εἴτε εἶναι παιδιὰ τῶν 150.000 με Δελτίο Ὁμογενοῦς, εἴτε ἀπόγονοι αὐτῶν ποὺ κατέφυγαν παλαιότερα στὴ «μητέρα» πατρίδα καὶ ἔχουν ἑλληνικὴ ὑψηλότητα.

-Ἀήθης, ἐπειδὴ φέρεται με ἀγνωμοσύνη στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα τῶν ἐθνικῶν εὐεργετῶν ποὺ στήριξαν ἰδιαίτερα τὰ μορφωτικὰ ἰδρύματα καὶ τὴν Παιδεία.

-Ἰποκριτικὴ, ἐπειδὴ ἡ μορφὴ τοῦ Πύρρου Δήμα ἢ τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων τῆς Βορείου Ἠπείρου ποὺ ἐκτυλιχθῆκαν οἱ μάχες τοῦ ἔπους τοῦ 1940-41 ὑπάρχουν ἀναπόφευκτα σὲ βιβλία ἄλλων μαθημάτων, ἀλλὰ τὸ κατεξοχὴν εἰδικὸ μάθημα ἀπαξιεῖ νὰ ἀσχοληθεῖ.

-Ἐπικίνδυνη, ἐπειδὴ ἐπιβραβεύει τὴν πολιτικὴ «γενοκτονίας χαμηλῆς ἐντάσης» κύκλων τῆς Ἀλβανίας ποὺ ταυτόχρονα στὰ σχολικὰ τους βιβλία διδάσκουν ὅτι 8 νομοὶ τῆς Ἑλλάδας εἶναι ἀλβανικοὶ (!), δυναμιτίζοντας τὴν εἰρήνη στὴν περιοχή.

-Ἀναχρονιστικὴ, ἐπειδὴ ἀκολουθεῖ τὴν τακτικὴ ἀπόκρυψης «ἐνοχλητικῶν» θεμάτων ποὺ ἀκολουθήθηκε σὲ πρόσφατες σκοτεινὲς δεκαετίες. Χάρη στοὺς ἀγῶνες τῶν πολιτικῶν κρατουμένων, τοῦ Σεβαστιανοῦ καὶ τῶν φυλακισθέντων τῆς «Ὀμόνοιας», οἱ Βορειοηπειρώτες χαίρουν τῆς ἐκτίμησης ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἴτε ἀγορεύουν στὴ Βουλὴ τῶν Ἐφήβων, εἴτε ἀγωνίζονται ὡς ἀθλητὲς με τὴ γαλανόλευκη στὸ στήθος.

-Ἀντιευρωπαϊκὴ, ἐπειδὴ ἀγνοεῖ τὴ βασικὴ ἀρχὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης γιὰ τὴ διατήρηση τῆς ἐθνικῆς πολυμορφίας τῆς Εὐρώπης.

-Ἀντισυνταγματικὴ, ἀφοῦ τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο διεκδικεῖ γιὰ τὸν ἑαυτό του τὴ χάραξη ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ μάλιστα ἀντίθετη τῆς ἐπίσημης. Πάγια θέση τῶν ἑλληνικῶν κυβερνήσεων εἶναι ἡ προστασία τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Μειονότητας τῆς Ἀλβανίας, ὅπως τονίστηκε καὶ

πρὶν μερικὸς μῆνες μετὰ τὴ δολοφονία τοῦ Χειμαρριώτη Ἀριστοτέλη Γκούμα ἀπὸ φανατικούς ἐπειδὴ μιλοῦσε ἑλληνικά.

Καλεῖται λοιπὸν τὸ Υπουργεῖο Παιδείας ἐντὸς τῶν ἐπόμενων ἐβδομάδων νὰ ἀναθέσει τὴ σύνταξη τοῦ κεφαλαίου «Βόρειος Ἠπειρος: Ἡ Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Μειονότητα τῆς Ἀλβανίας» καὶ νὰ τὸ ἀποστείλει στὰ σχολεῖα συμπληρώνοντας τὸ κατὰ τὰ ἄλλα ἐξαιρετικὸ βιβλίο. Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ καθίσταται δραματικὴ ἂν σκεφτοῦμε ὅτι τὴν ἀνοίξη τοῦ 2011, οἱ Βορειοηπειρώτες μαθητὲς μετὶ τὶς οἰκογένειές τους θὰ πᾶνε στὸν τόπο τους γιὰ νὰ ἀπογραφοῦν γιὰ πρώτη φορὰ ἐδῶ καὶ δεκαετίες. Θὰ ἀνοίξουν πάλι τὰ σπιτία τους, τὶς ἐκκλησιές τους, θὰ προσκυνήσουν στὰ κοιμητήρια τους. Καὶ θὰ γράψουν σὲ ἓνα μικρὸ κουτάκι στὸ χαρτί «Ἑλληνας» γιὰ νὰ συνεχίσουν μὴ ἱστορία χιλιάδων χρόνων καὶ νὰ διεκδικήσουν ἓνα σύγχρονο αὐτόνομο ρόλο γέφυρας εἰρήνης μετὰ τῶν λαῶν. Ἄξιζε νὰ τοὺς ὑποστηρίξουμε.

Δημήτριος Πέtkος-Ἐκπαιδευτικὸς.

Οί Μουσουλμάνοι απαιτούν Γñ &“Υδωρ

Χιλιάδες Μουσουλμάνοι μετανάστες μαζεύτηκαν στις 11.9.2010, στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου Αθηνών (φωτό) αλλά και σε άλλα κεντρικά σημεία της πρωτεύουσας για να προσευχηθούν αλλά και για να επίδειξουν την δύναμή τους.

Αν κανείς περνούσε το πρωί της 11ης Νοεμβρίου 2010 από τις κεντρικές πλατείες –και όχι μόνο- των Αθηνών θα νόμιζε ότι βρίσκεται σε Μουσουλμανική χώρα. Ο άνωτέρω χαρακτηρισμός δεν αποτελεί υπερβολή ή σενάριο κάποιας ταινίας φαντασίας, αλλά γεγονός αφού συνέβη στην πρωτεύουσα της πατρίδας μας. Και εξηγούμεθα:

Τις 16/11/2010 εκατοντάδες λαθρομετανάστες και μη, Μουσουλμάνοι το Θρήσκευμα, πραγματοποίησαν δημόσια προσευχή για την καθιερωμένη εορτή

«έτσι θέλω» για να προσευχηθούν τις πλατείες Κοτζιά, Αττικής, Κουμουνδούρου, Σ,Ε,Φ, παλιό Ίπποδρομο της Καλλιθέας, σταθμό Λαρίσης και ακόμη τα προπύλαια του Πανεπιστημίου των Αθηνών. Ένω το ίδιο συνέβη και στο Αιγάλεω, Μοσχάτο, Ασπρόπυργο. Με αυτή την ενέργεια ή κοινότητα των Μουσουλμάνων στην Ελλάδα, έκανε μία επίδειξη δύναμης στέλλοντας το μήνυμα ότι: «Έλληνες αυτά που ξέρατε να τα ξεχάστε», «εμείς ήρθαμε για να μείνουμε».

από το Ίσλαμ της θυσίας του γιού του Αβραάμ. Το γεγονός αυτό θα προσπερνιόταν ως αδιάφορο, αν γινόταν σε κάποιο κλειστό χώρο ή γήπεδο όπως παλιότερα. Ωστόσο προβλήθηκε από όλα τα Μ.Μ.Ε. και προκάλεσε τη μήνη και την αγανάκτηση όλων των υγιών σκεπτόμενων Ελλήνων αφού έλαβε χώρα σε κεντρικές πλατείες των Αθηνών. Συγκεκριμένα οι μουσουλμάνοι κατέλαβαν με το

Οί μουσουλμάνοι δεν έμειναν μόνο στα της «εορτής» τους αλλά ζήτησαν να επισπεύσουν οι διαδικασίες για να γίνει το μεγαλοπρεπές τζαμί στο Βοτανικό. Πέραν των όσων συνέβησαν, αλγινική έντυπωση προκάλεσε και η στάση της Αστυνομίας αφού δυνάμεις των Μ.Α.Τ. (ΥΜΕΤ & ΥΑΤ) απομάκρυναν με χημικά τους κατοίκους από την πλατ. Αττικής που είχαν συγκεντρωθεί για να αντιδράσουν στα όσα έπρόκειτο να γίνουν.

Και άναρωπιέται κανείς πού θα σταματήσει ο κατήφορος που έχει πάρει η χώρα μας. Περιοχές ολόκληρες των Αθηνών έχουν γκετοποιηθεί από τους έποικους λαθρομετανάστες και φοβόται κανείς να κυκλοφορήσει ακόμα και τη μέρα. Οι «προοδευτικοί» δημοσιογράφοι που διαρρηγγύνουν τα ιμάτια τους για τα δικαιώματα των μουσουλμάνων, δεν έχουν πεί κουβέντα για τη άδικη απόφαση πέντε Αστυνομικών που αρνήθηκαν να παρουν τη νέα ταυτότητα της ΕΛ.ΑΣ. –προθάλαμος της Κάρτας του Πολίτη-αφού θίχθηκε το θρησκευτικό τους συναίσθημα. Ένω σε λίγο καιρό λέγεται ότι θα κατεβάσουν τις Εικόνας από τις σχολικές αίθουσες αφού θα ένοχλούνται τα παιδιά των μουσουλμάνων.

Αυτή είναι η Ελλάδα του 2010. Η Ελλάδα που απελευθερώθηκε με ποταμούς αίματος, με θυσίες και δάκρυα έγινε στις μέρες μας σκλαβωμένη έλλω μιάς κακώς έννοουμένης Δημοκρατίας και άνοχης των πάντων. Άς ελπίσουμε ότι σύντομα οι πατριώτες που πονάνε αυτό τον τόπο να αφήσουν στην άκρη την άδιαφορία και τους έγωισμούς και να αναλάβουν το ηθάλιο του έθνικου σκάφους που κατευθύνεται σε παγόβουνο. Διάφορετικά θα ξεπνήσουμε ένα πρωί και θα είμαστε μάρτυρες των χειρότερων έφιαλτών μας

ARTEMIOS

ΟΜΙΛΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΝΙΤΣΗΣ κ.κ. ΑΝΔΡΕΟΥ (21.11.2010) ΣΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΩΝ ΕΥΖΩΝΩΝ ΠΟΥ ΕΠΕΣΑΝ ΣΤΗΝ ΒΙΓΛΑ ΚΟΝΙΤΣΗΣ (ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1940).

Πλήθος κόσμου προσήλθε στο μνημείο για να τιμήσει τους 18 ήρωες που έδωσαν την ζωή τους για την Ελλάδα.

Σήμερα, αγαπητοί αδελφοί, είναι η ημέρα των Ένόπλων Δυνάμεων. Κάθε χρόνο, 21 Νοεμβρίου, εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου έχει καθιερωθεί να εορτάζεται η Ημέρα των Ένόπλων Δυνάμεων. Η αuriανή ημερομηνία 22 Νοεμβρίου μάς υπενθυμίζει την 1η μεγάλη νίκη του Έλληνικου Στρατού και κατά συνεκδοχόν και των Εύρωπαίων δήθεν συμμάχων μας επί του Άξονος. Σαν αύριο το 1940, 22 Νοεμβρίου, κατελήφθη η Κορυτσά. Ήταν ο περφηανής θρίαμβος των Έλληνικών Όπλων. Θα έλεγε κανείς ότι δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η ημέρα των Ένόπλων Δυνάμεων καθιερώθηκε να εορτάζεται την ημέρα της εορτής των Εισοδίων της Θεοτόκου. Διότι και ο Στρατός και το Έθνος είναι πάντοτε υπό την σκέπη της Παναγίας, όπως το 1940. Και ακριβώς με αυτήν την σκέπη, κάτω από αυτήν την σκέπη, και με την πίστιν εις τον Χριστόν οι στρατιώτες μας κατήγαγαν θριαμβευτικήν νίκην και έδωσαν την πρώτη ανάσσα, την πρώτη έλπίδα στην λιποθυμισμένη Εύρώπη ότι ο Άξονας δεν είναι αήττητος. Μιά μικρή χώρα ξέρει να αγωνίζεται, ξέρει να νικάει, και αν χρειασθεί ξέ-

ρει και να πεθάνει για την έλευθερία της και για την τιμή της. Αυτά λοιπόν, τα παλληκάρια, οι Αιτωλακαρνάνες, που έπεσαν εδώ, στην περιόνυμη μάχη της Γκραμπάλας, πριν από την όποια είχαν γίνει και οι μάχες της Πίνδου με τον άειμνηστο Δαβάκη, αυτά τα παλληκάρια μάς δίνουν ένα σύνθημα ότι: Πάνω από τη ζωή, πάνω από τα υλικά αγαθά, πάνω από τις άπολαύσεις και τις άνεσεις υπάρχει η Πίστη εις τον Θεόν και η Πίστη εις την Ελλάδα. Αυτό είναι ένα μήνυμα διαχρονικό, το όποιο και σήμερα ισχύει και οι σημερινοί Νεοέλληνες θα πρέπει να το βάλουμε βαθειά εις την καρδιά μας ότι αυτές τις δυο σημαίες θα πρέπει να κρατάμε. Στο ένα χέρι την σημαία που θα λέει ΧΡΙΣΤΟΣ και ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ, και στο άλλο τη σημαία που λέει Ελλάδα.

Δεν είχαν υπόψιν τους αυτά τα παλληκάρια ότι θα γινόντουσαν ήρωες. Όχι. Τα κάλεσε η Πατρίδα; Έπληγαν. Έδωσαν το «παρών». Και με το αλικο αίμα τους είπαν στον Ίταλό εισβολέα «- Άλι! Δεν θα προχωρήσεις, δεν θα κηριεύσεις την Ελλάδα. Έδώ ζεί ο Χριστός, ζεί η Ελλάδα, ζούν οι Έλληνες που δεν επιτρέπουν να γίνετε τύραννοι στην χώρα τους. Αυτό λοιπόν, το σύνθημα μάς δίνουν αυτά τα παλληκάρια, αγαπητοί αδελφοί, και είναι όχι μόνο για τους νέους, αλλά και για εμάς τους μεγαλύτερους στην ηλικία ένα σύνθημα, που πρέπει, όπως είπα, να το έχουμε βαθειά μέσα στην καρδιά μας. Και επειδή ήλθατε από τόσο μακρυνή απόσταση για να τιμήσετε, και κάθε χρόνο το κάνετε αυτό, θα συμφωνήσετε μαζί μου να σάς βάλω ένα test, για να ζυγίσετε πόσο ακριβώς είναι η αγάπη σας σ' αυτά τα παλληκάρια που έπεσαν εδώ, σ' αυτόν τον αίματοβαμμένο και ήρωικό τόπο. Ποιο είναι το test; Ακούστε το: Από τις 15 Νοεμβρίου

έχουμε μπει στην Νηστεία των Χριστουγέννων. Τεσσαρακονθήμερος είναι μέχρι της 24 Δεκεμβρίου. Σ' αυτήν την νηστεία τρώνε εκτός Τετάρτης και Παρασκευής ψάρι. Σας βάζω, λοιπόν, ένα test. Όταν θα τελειώσουμε από εδώ και θα πάτε κάπου να φάτε, αν είσασταν λιγότεροι θα σάς έκανα το τραπέζι, αλλά δυστυχώς, είναι τα οικονομικά μας δύσκολα, μάς κάνει και αφαιμάξη και η πολιτεία, και δεν τα βγάζουμε πέρα, ελπίζω κάποτε να σάς κάνουμε το τραπέζι. Το test, λοιπόν είναι να κρατήσετε σήμερα την νηστεία της Έκκλησίας μας. Σκεφθείτε και τα παιδιά αυτά που έπεσαν για την Πατρίδα μας. Τι είχαν να φάνε; Μιά κουραμάννα ξερή και λίγες σταφίδες. Και όμως επειδή είχαν καρδιά τα έβαλαν με μια ολόκληρη αυτοκρατορία και την συνέτριψαν. Λοιπόν, δεν θα πάθουμε τίποτα αν για μια μέρα φάμε λίγο χαλβά και λίγες έλιές. Αν θέλετε τηρείστε το, αν θέλετε μη το τηρείτε, αλλά πάντως να ξέρετε για να δείξουμε τον σεβασμό μας, την αγάπη μας και την εκτίμησή μας σ' αυτά τα παλληκάρια χρειάζεται να υποβληθούμε και σε κάποιες θυσίες. Όπως εκείνοι. Όχι της ζωής μας θυσία, αλλά θυσία των άνεσεών μας και της καλοπεράσεώς μας. Λοιπόν να είστε καλά. Χρόνια πολλά σε όλους. Η Παναγία να είναι μαζί σας, ο Θεός να σάς εύλογεί.

Χ. Παρατηρητής.

Οί τάφοι των 18 Αιτωλοακαρνανών ήρωων.

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΑΤΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ, ΤΟΥ «ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΟΙΤΗΣΑΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΣΟΥΤΥΛΙΟΥ», ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΟ ΗΠΕΙΡΟ

Άργυροκάστρο. Η πέτρινη πόλη.

«Λαός ἐλευθερωθεὶς διὰ τοῦ ξίφους δὲν δουλοῦται διὰ τοῦ καλὰμου»
(Διακήρυξη Ἱερολοχιτῶν Βορειοηπειρωτῶν Φοιτητῶν Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ἀθήνα, Δεκέμ. 1913)

Ἡρωική, ἀλλὰ καὶ τραγική θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηρίσει κανεὶς τὴν ἱστορική μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Βορείου Ἡπείρου.

Ἡρωική, γιατί ἀπελευθερώθηκε τρεῖς φορές ἀπὸ τὸν ἑλλαδικὸ στρατὸ καὶ ἀπὸ ντόπιους ἐθελοντές, με ἀγῶνες καὶ με κρουνοὺς αἵματος: τὴν πρώτη, ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῶν Ὀθωμανῶν Τούρκων, στοὺς Βαλκανικοὺς Πολέμους 1912-13, τὴ δεύτερη καὶ τρίτη, στοὺς Α' καὶ Β' Παγκοσμίους Πολέμους (1914-18 καὶ 1940-41), ἀπὸ τοὺς Ἀλβανούς.

Εἶναι, ὅμως, καὶ τραγικός ὁ ἱστορικός τους βίος, κατὰ τὴν ἀρχαία ἑλληνική ἔννοια. Ἐνῶ δηλ. γνώριζαν ὅτι οἱ Μεγάλοι τῆς ἐποχῆς (Ἀγγλία, Γαλλία, Ἰταλία, Αὐστρουγγαρία) θὰ παραχωροῦσαν τὴν

περιοχή τους στὴν Ἀλβανία, με τὴ συγκατάθεση, μάλιστα, καὶ τῆς Ἑλλάδας, ὡστόσο, δὲν κατέθεσαν τὰ ὄπλα. Ἀντίθετα, ἀνέλαβαν ἕναν ἀπέλιπδα ἀγῶνα, προκειμένου νὰ ἀνατρέψουν τὴν προδιαγεγραμμένη τους μοῖρα, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Ἐδῶ, ἀκριβῶς, ἐγκεῖται τὸ μεγαλεῖο αὐτῆς τῆς τραγικότητας: ἐγνώριζαν ὅτι οἱ «Μῆδοι ἐπιτέλους θὰ

διαβοῦνε» καὶ ὅμως ὀρθώσαν ἡρωικά τὸ ἀνάστημά τους. Ἔτσι ἐρμηνεύεται ἡ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ τῶν Ἱερολοχιτῶν Φοιτητῶν

Εἶναι νὰ θαυμάζει κανεὶς τὴ μεγαλοσύνη τῆς ἐμμονῆς τους στὴν Ὀρθοδοξία καὶ στὸν Ἑλληνισμό, παρὰ τὴ μιζέρια καὶ τὴν περιθωριοποίηση πού ὑφίστανται μέσα στὸν κυρίαρχο ἔθνικό κορμό

ἀπὸ τὴ Βόρειο Ἡπειρο, ἀλλὰ καὶ ἡ Διακήρυξη τῶν Χιμαριωτῶν (Νοέμβρ. 1913): «Θὰ φονευθῶμεν πάντες, ἀλλ' ἡ Χιμάρρα ἐνωθεῖσα μετὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ λεχθεῖ ὅτι ὑπεδουλώθη εἰς τοὺς Ἀλβανούς.

Καὶ εἶναι ἀκόμη πιὸ τραγική ἡ μοῖρα τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ἑλληνισμοῦ, διότι, ἐνῶ ἴδρυσαν διὰ τῶν ἡρωικῶν τους ἀγῶνων, τὴν «ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ», τελικὰ μετέπεσαν στὴ

μαῦρη μοῖρα μίας ἀγνοημένης καὶ παραμελημένης μειονότητας, ἰδίαιτερα στὴν κομμουνιστική περίοδο (1945-1992).

Αὐτὸν λοιπὸν, τὸν ὑπέροχο ἀδικαίωτο ἑλληνισμό, πού ἐξακολουθεῖ νὰ κρατᾷ τὴν ἱστορική του περηφάνεια, εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ ἐπισκεφτοῦμε καὶ νὰ καμαρώσουμε στὴν προσφατὴ ἐπιστημονική καὶ ἐθνική ἐξόρμηση τοῦ «Συνδέσμου Φοιτητῶν τοῦ Γυμνασίου Τσοτυλίου».

ΤΟ ΗΘΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ ΠΟΥ ΚΟΥΒΑΛΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΦΗ ΜΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΖΩΝΤΑΝΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΜΝΗΜΕΙΑΚΟ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Συγκλονιστικές καὶ πρωτόγνωρες οἱ ἐμπειρίες ἀπὸ τὴν ἐπαφή μας με τὸν Ἑλληνισμό τῆς περιοχῆς, ὁ ὁποῖος ἀρχίζει νὰ συνέρχεται, μετὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῆς μοιραίας ταφόπετρας τοῦ κομμουνισμοῦ, πού τὸν καταπλάκωνε ἐπὶ 45 ὀλόκληρα χρόνια (1945-1990).

Συγκεκριμένα, οἱ ἐμπειρίες μας ἀπὸ τὸν μειονοτικὸ Ἑλληνισμό τῶν περιοχῶν ΑΓΙΩΝ ΣΑΡΑΝΤΑ, ΔΕΛΒΙΝΟΥ, ΦΙΕΡΙ, ΑΥΛΩΝΑΣ, ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ, σ' αὐτὸ τὸ τετραήμερο, θὰ μᾶς συνοδεύουν, ὡς μόνιμο ἠθικὸ ἀπόκτημα, σὲ ὅλη μας τὴ ζωὴ.

Κατ' ἀρχή, εἶναι νὰ θαυμάζει κανεὶς τὴ μεγαλοσύνη τῆς ἐμμονῆς τους στὴν Ὀρθοδοξία καὶ στὸν Ἑλληνισμό, παρὰ τὴ μιζέρια καὶ τὴν περιθωριοποίηση πού ὑφίστανται μέσα στὸν κυρίαρχο ἔθνικό κορμό. Τὸ θαῦμα αὐτὸ ἀπορρέει, βέβαια, ἀπὸ τὸν ζωντανὸ ἑλληνισμό τῆς περιοχῆς, ὅμως εἶναι σύμφυτο καὶ με τὴ μνημειακὴ κληρονομία πού κρατᾷ ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα. Θὰ λέγαμε, μάλιστα, ὅτι αὐτὸ τὸ δίδυμο -μνημειακὸ καὶ ζωντανὸς Ἑλληνισμός- ὄχι μόνον συλλειτουργοῦν, ἀλλὰ καὶ ἀλληλοενισχύονται. Ἄν λείπει τὸ πρῶτο, θὰ διαρρεῦσει τὸ δεύτερο, καί, ἀντίστοιχα, χωρὶς τὸν ζωντανὸ Ἑλληνισμό, τὰ μνημεῖα ἢ θὰ καταστραφοῦν ἢ θὰ εἶναι παντελῶς ἀχρηστά.

Αὐτὴ τὴν ἀξιοθαύμαστη σύζευξη εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ διαπιστώσουμε, σὲ κάθε περίπτωση. Καί, μάλιστα, τὸ ἠθικὸ καὶ πνευματικὸ της μεγαλουργήμα, κόντρα στὴν ὑλικὴ καὶ οἰκονομικὴ δυσπραγία, στὴν ὁποία τοὺς καθήλωσε τὸ προηγούμενο καθεστὸς: Τὰ 500.000 πολυβολεῖα πού ἔστησε, σ' ὅλο τὸ πλάτος καὶ τὸ μᾶκρος τῆς Ἀλβανίας, ἀπορροφοῦσαν τὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Δὲν περισσεύε τίποτε γιὰ τὸ λαό.

Στοὺς ΒΟΥΛΙΑΡΑΤΕΣ, ἑλληνικὸ συνοριακὸ χωριὸ τῆς Ἀλβανίας, ἀφοῦ τελέσαμε ἱερὸ μνημόσυνο, γιὰ τοὺς πεσόντες Ἑλληνες στρατιῶτες στὸ Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (1940-1941), στὴ συνέχεια, προσκυνήσαμε, γεμάτοι ἱερὴ συγκίνηση, τοὺς τάφους 58 ἀναγνωρισμένων καὶ τὰ ὀστεοφυλάκια 34 ἀγνώστων ἡρώων.

Καταθέσαμε δηλ. τὴν ἀπείρητη ἀνθοδέσμη τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ μας στοὺς δοξαμένους ἀπελευθερωτῆς τῆς Βορείου Ἡπείρου, σ' αὐτὸν τὸν Πόλεμο. Μ' αὐτὴ τὴν ἔννοια καὶ μ' αὐτὴ τὴ βαρῦτητα τοὺς κρατοῦν μετὰ τὴν καρδιά τους οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ σήμερα, ὡς φυλαχτὸ δηλ. καὶ ὡς ἐλπίδα, σύμφωνα με μαρτυρία τοῦ σεβαστοῦ λευιτῆ πού τέλεσε τὸ ἱερὸ μνημόσυνο. Ἐξάλλου, οἱ αὐθεντικὲς μαρτυρίες, ἀπὸ κατοίκους τοῦ χωριοῦ, γιὰ τοὺς ἡρωικούς νεκρούς, τίς ὁποῖες «γευτήκαμε» ἀπὸ τὸ διαδίκτυο, μέσω τοῦ Καθηγητῆ ΝΙΚΟΥ ΒΟΛΚΑΝΟΥ, λειτούργησαν ὡς καταλύτης καὶ ὡς ὁ πιὸ τέλειος ἐπίλογος στὰ βιώματά μας ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη στὸ στρατιωτικὸ νεκροταφεῖο τῶν ΒΟΥΛΙΑΡΑΤΩΝ.

Τοὺς ΒΟΥΛΙΑΡΑΤΕΣ, πού μᾶς χάρισαν τὴν πρώτη δυνατὴ συγκίνηση, διαδέχτηκαν, με τὸ ξεχωριστὸ τους χρώμα, οἱ συγκινήσεις τῶν ἐπόμενων τριῶν ἡμερῶν.

Πρῶτη, ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ καὶ τὸ ΤΡΑΝΟ ΜΑΘΗΜΑ ἀπὸ τὴν Ἡρωικὴ ΧΕΙΜΑΡΑ (5.000 κατ.). Ἐδῶ, τὰ βιβλία καὶ τὰ ἄλλα δῶρα πού διανεμήθηκαν

Βουλιάρατες. Στρατιωτικὸ κοιμητήριο Ἑλλήνων στρατιωτῶν πού ἔπεσαν μαχόμενοι τὸ 1940.

Βουθρωτός. Αρχαιοελληνικό θέατρο.

στους μαθητές του σχολείου, από τους οργανωτές της έκδρομής, έδωσαν, άσφαλώς, μεγάλη χαρά στα παιδιά, αλλά και στους γονείς την αίσθηση ότι δεν είναι μόνοι σ' αυτή τη χώρα. Βέβαια, το σχολείο επαναλειτούργησε το 2006 χάρη στον Αρχιεπίσκοπο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ (140 μαθητές).

Όμως και έμεις οι έκδρομείς κουβαλάμε μέσα μας ένα ΤΡΑΝΟ ΜΑΘΗΜΑ, ως διαχρονικό ήθικό βίωμα, τόσο από τους άπλους Χειμαριώτες όσο και από τα περήφανα Έλληνόπουλα που «ξέρουν» να τραγουδούν, να χορεύουν και να απαγγέλλουν τη βαθεία ελληνική τους συνείδηση και παιδεία. Έξάλλου, παντού φαντάζει και είναι έντονα όρατη η Χειμαριώτικη καταγωγή, ότι δηλ. συνεχίζεται η ήρωική παράδοση και κληρονομιά των αδούλων Χειμαριωτών. Οί άπλοι κάτοικοι (κ. Έρμιόνη κ.α.) το όμολογούν και κλαίνε από περηφάνεια. Τα μνήματα των Έλλήνων στρατιωτών, που έπεσαν το 1940-1941, στο χωριό τους, τη φροντίζουν ως οικογενειακά τους μνημεία. Οί μαθητές τραγουδούν και χορεύουν τη Χειμαριώτικη συνέχεια.

Οί δάσκαλοι, όλοι ανεξαιρέτως, καλλιεργούν στους μαθητές τους και έμπεδώνουν, διά της παιδείας, τη συνείδηση αυτής της συνέχειας. Άξίζει να τους περάσουμε στη συλλογική μνήμη, διότι «γράφουν», με το έργο τους, τη σημερινή «ιστορία της Χειμάρας: Ράππου, Μυρισιώτης, Στυλιανού, Μπλέτσος, Δήμου, Θεοδωρίδης, Νικόπουλος, Ράσης, Σούφλος, Γιοβάνη. Δ/ντής: Μπρίγκος Νικόλαος.

Ίερή σκέπη της ελληνικότητας και της έθνικής συνείδησης των Χειμαριωτών είναι Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ - ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ, ανακαινισμένος από τον Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ. Δεν είναι ο μόνος Ναός που ανακαινίστηκε από τον ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ: Στο Δέλβινο, η εκκλησία του Εύαγγελισμού της Θεοτόκου χτίστηκε έκ βάθρων, το

1996, αλλά και το μικτό σχολείο, για 400 μαθητές (Έλληνες και Άλβανούς). Στην Άρτα Αύλωνας, ο Ναός της Αγ. Κυριακής και παντοῦ, στην Άλβανία, ανακαινίζονται ή ανεγείρονται όρθόδοξοι Ναοί, χάρη στον ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ. Δεν νοείται ελληνισμός χωρίς την Όρθοδοξία. Στόν έν λόγω Ναό, έπιβλητικό είναι το ιστορικό τέμπλο, με τους Αγίους Γεώργιο, Ίωάννη, Πρόδρομο, Σπυρίδωνα, Αγίους Πάντες, Παναγία.

Έπόμενη δυνατή συγκίνηση άποκομίσαμε στο άμιγές ελληνικό χωριό ΑΡΤΑ (ΝΑΡΤΑ, στα άλβανικά), στην περιοχή της Αύλωνας. Δεν είναι μειονοτικό, και όμως, το ύψηλό έθνικό φρόνημα των κατοίκων και, μάλιστα, των νέων, φαντάζει από μακριά. Όπως, άκριβώς, φαντάζει και ο λειτουργικός ρόλος του, υπό ανακατασκευή, Ναού της Αγίας Κυριακής. Ο Ναός αυτός κρατάει στητή κι όλόρθη την έθνική συνείδηση των κατοίκων, όπως, πολύ σωστά, τόνισε ο έφημέριος πατήρ Δημήτριος Κούσης.

Η Άρτα της Αύλωνας άποδεικνύει ότι ο Έλληνισμός της Βορείου Ηπείρου, άκόμη και σε μη μειονοτικές περιοχές, παραμένει, έθνικά και πολιτιστικά, άναπαλλοτρίωτος. Βεβαίως, και η ύπαρξη ιστορικών χριστιανικών μνημείων στην περιοχή παίζει το δικό της ρόλο. Το Μοναστήρι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, του 13ου αι., παρά την άντιθηρησκευτική πολιτική του Χότζα, λειτούργησε ως η στοιχειωμένη ψυχή του Γένους, ως η έπιταγή της ιστορίας που κράτησε τόν Έλληνισμό. Το ίδιο και η βυζαντινή Μονή Άνδρενίτσας, κοντά στο Κολικόντασι, όπου μαρτύρησε, το 1770, ο έθνομάρτυρας Κοσμάς ο Αίτωλος, όπως και η βυζαντινή Μονή, κοντά στην πόλη Μπάλς, στην όποια βαπτίστηκε, τόν 9ο αι., ο βασιλιάς των Βουλγάρων Βόρις, έπονομασθείς Μιχαήλ. Πρό διετίας η μονή αυτή ανακαινίστηκε από τόν ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ σε νέο Ναό.

Δεν ήταν μόνο χριστιανικά τα μνημεία που έπισκεφτήκαμε και που κράτησαν το Γένος στην περιοχή της Βορείου Ηπείρου.

Ήταν και τα άρχαία ελληνικά που λειτούργησαν ως κέντρα ελληνικού πολιτισμού και ένισχυσαν τη μνήμη και τη συνείδηση της ελληνικότητας.

Η Έπίδαμος (σημερινό Δυρράχιο), η Άπολλωνία (άποικία της Κορίνθου, με Ναό του Άπόλλωνος, άρχαίο θέατρο, Ώδείο, άγορά, άκρόπολη, Μουσείο άρχαιοτήτων), το Βουθρωτό (άποικία της Κέρκυρας στα νότια των Αγίων Σαράντα, με πολλές άρχαιότητες), φαντάζουν ως προπύργια του βόρειου Έλληνισμού σε όλες τις ιστορικές περιόδους.

Το Άργυροκάστρο, που έπισκεφτήκαμε τελευταία, όλοκληρώσε τα βαρύτιμα βιώματα και ήθικά άποκτήματά μας με άνεξιτηλες νότες και βαθείες άποχρώσεις. Η πόλη των 35.000 κατοίκων (οί 6.500

είναι Έλληνες), με το βυζαντινό κάστρο του 13ου αι. και τη βυζαντινή, γενικά, άρχιτεκτονική, ήταν η έδρα της Αυτόνομης Πολιτείας της Βορείου Ηπείρου, που ίδρύθηκε το 1914, αλλά έμεινε στα χαρτιά, όπως σημειώσαμε παραπάνω. Σήμερα είναι έδρα

Το καμπαναριό του Ι.Ν. Αγίων Πάντων στην Χειμάρα.

Μητροπόλεως, με Μητροπολίτη τόν ΔΗΜΗΤΡΙΟ, αλλά και έδρα Έλληνας Έπαρχου.

Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, που κοσμούν το Άργυροκάστρο, ειδικά για την ελληνική μειονότητα - Εκκλησιαστικό Λύκειο και Παιδαγωγική Άκαδημία - άποτελούν άλλη μία μεγάλη τιμή και ΠΕΡΓΑΜΗΝΗ για τόν Αρχιεπίσκοπο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ.

Όσο για το άγαλμα του Χότζα, που ήταν το ιδιαίτερο «κόσμημα» της πόλης, ως γενέτειρας, έπί κομμουνιστικής δυναστείας, είχε την άνάλογη κατάληξη όλων των άγαλμάτων των «μεγάλων» ήγετών αυτού του συστήματος: κατακρημνίστηκε και διαλύθηκε εις τα «έξ ών συνετέθη», από τόν ίδιο τόν άλβανικό λαό.

Λίγο πριν από το τέλος

Δευτέρα, 28 Ίουνίου 2010, 4 μ.μ.: «Εδώ είναι η Ελλάδα που άγωνίζεται». Αυτόν τόν βαρυσήμαντο λόγο και αυτό το αισιόδοξο μήνυμα κουβαλάμε μέσα μας, λίγο πριν έγκαταλείψουμε τη Βόρειο Ηπειρο, από τόν θαλερό Δημοσιογράφο Θ. Βεζάνη. Και, μάλιστα, από το βήμα του Κοσμά του Αίτωλου.

Ο συμβολισμός του λόγου, σε συνδυασμό με την ιστορικότητα του χώρου, αλλά και με τη μηνιαία έφημερίδα «ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΙΩΝΑ», έπισφραγίζουν όλα, όσα κρατάμε μέσα μας, ως μόνη παρακαταθήκη, από την 4ήμερη έπιστημονική και έθνική μας εξόρμηση σ' αυτή την «Ελλάδα που άγωνίζεται».

Ο «Σύνδεσμος Φοιτησάντων εις το Γυμνάσιον Τσοτυλίου» προσθέτει, μ' αυτή τη δραστηριότητα, άλλη μία λαμπρή σελίδα στο ύψηλό έθνικό και κοινωνικό έργο που έπιτελεί.

Είναι άκόμη πιο τραγική η μοίρα του Βορειοηπειρωτικού Έλληνισμού, διότι, ενώ ίδρυσαν διά των ήρωικών τους άγώνων, την «ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ», τελικά μετέπεσαν στη μαύρη μοίρα μίας άγνοημένης και παραμελημένης μειονότητας

Το κτήριο του ελληνικού σχολείου στην Χειμάρα.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Κωνσταντίνος Χολέβας Πολιτικός Επιστήμων

Όποιος διαβάζει τους Άγιους και τους θεοπνεύστους Πατέρες μας γνωρίζει πολύ καλά ότι οίкуμενικότητα και άγνός πατριωτισμός ένυπάρχουν και συνυπάρχουν στην Ορθόδοξη Παράδοση και Γραμματεία

Μπορεί ό Ορθόδοξος Χριστιανός νά αγαπά τήν πατρίδα του και νά έκδηλώνει έναν ύγιη και αφαντίστο πατριωτισμό ή μήπως αυτό αντίστρατεύεται τόν παναθρώπινο χαρακτήρα τής Χριστιανικής διδασκαλίας; Οι Άγιοι και οι Πατέρες πού διαμόρφωσαν τήν Ορθόδοξη Παράδοση μάς άπαντούν: Ναι, είναι φυσιολογική ή άγάπη γιά τήν πατρίδα, άρκεί νά μήν οδηγεί σέ μίσος πρός άλλους λαούς. Πολύ όμορφα περιγράφει αυτό τό συναίσθημα ό Γέρων Παΐσιος ό Άγιορείτης όταν γράφει: «Η πατρίδα είναι μία μεγάλη οίκογένεια». Όπως δηλαδή είναι φυσιολογικό νά αγαπά ό Χριστιανός τήν οίκογένειά του, έτσι άδολα και χωρίς μισαλλοδοξία δικαιούται νά μεριμνά γιά τό καλό του τύπου του, του έθνους του, του πολιτισμού του. Ό ίδιος ό Γέρων Παΐσιος διδάσκει σέ όσους τόν ρωτούσαν γιά τό Μακεδονικό ζήτημα ότι πρέπει νά αγωνιζόμαστε γιά τήν προστασία του όνόματος τής Μακεδονίας, άρκεί νά μή γίνει αυτός ό άγώνας ή μοναδική μας ένασχόληση και μάς άπομακρύνει από τόν πνευματικό άγώνα γιά τή σωτηρία τής ψυχής μας (1).

Μελετώντας τά κείμενα των Πατέρων, των Μαρτύρων και των Ύμνογράφων παρατηρούμε ότι ή Οίкуμενική διάσταση τής Ορθοδοξίας συνυπάρχει άρμονικά μέ τήν τοπικότητα και τόν ύγιη πατριωτισμό. Στην Ορθόδοξη Έκκλησία αυτά τά δύο στοιχεία δέν θεωρούνται άσυμβίβαστα ή άντικρουόμενα. Θυμίζω όρισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Ό Μέγας Βασίλειος έσεμνύετο γιά τήν καταγωγή τής μητέρας του από αρχαία έλληνικά και φημισμένα γένη. Τουτό αναφέρει και ό πνευματικός άδελφός του Άγιος Γρηγόριος ό Θεολόγος στον Έπιτάφιο πρός τόν Μέγα Βασίλειο. Από τήν άλλη πλευρά όμως ό Ιεράρχης τής Καισαρείας δεχόταν στα φιλανθρωπικά Ιδρύματα τής Βασιλειάδος κάθε ταλαίπωρο άνθρωπο άσχετως φυλής ή καταγωγής. Η αίσθηση έλληνικής ταυτότητας πού τόν διακατείχε δέν τόν έμπόδιζε νά άποδεικνύει έμπράκτως τήν οίкуμενικότητα τής χριστιανικής άγάπης.

Ό Άγιος Δημήτριος ό Μυροβλήτης τιμάται από τήν Οίкуμενική Ορθοδοξία στην Ελλάδα, στα Βαλκάνια, στη Ρωσία, στους άραβοφώνους Ρωμηούς (Ρούμ Ορτοντόξ) και άλλου, όπως άλλωστε αναφέρει και τό άπολυτικό του πού τόν άποκαλεί «υπέρμαχον τής Οίкуμενής». Όμως διεκρίθη

κατά τήν μακράιωνα ιστορία τής Θεσσαλονίκης γιά τά πατριωτικά και πολιοχικά θαύματά του. Έξεδίωκε βαρβάρους εισβολείς επί Βυζαντίου (Ρωμανίας) και ύμνείται από τήν Ορθόδοξη ύμνογραφία γι' αυτές τίς σωτήριες παρεμβάσεις του. Ό Άγιος Φιλόθεος Κόκκινος τόν ύμνεί ως τόν μέγαν φρουρόν Θεσσαλονίκης, ενώ άλλοι ύμνοι τόν άποκαλούν «σωσίπατριν», «σωσίπολιν» κ.λπ.(2). Και οίкуμενικός ό Άγιος και υπέρμαχος τής πατρίδος, όταν έκείνη κινδυνεύει.

Τό Άγιον Όρος είναι ό κατ' έξοχήν χώρος όπου εκφράζεται, πραγματώνεται και τιμάται ή οίкуμενικότητα τής Ορθοδοξίας. Ορθόδοξοι Μοναχοί από όλη τήν Ύφήλιο και όχι μόνον Έλληνες ύμνουν ένωμένοι τόν Χριστό, τήν Παναγία και τούς Άγίους, ενώ άνεμπόδιστα λειτουργούν μία Μονή Ρωσό-

φωνη, μία Σερβόφωνη και μία Βουλγαρόφωνη καθώς και μία σκήτη Ρουμανόφωνη. Αξίζει, λοιπόν, νά θυμηθούμε ότι ό ίδρυτής του πρώτου οργανωμένου κοινοβίου ήταν ό Άγιος Αθανάσιος ό Άθωνίτης, κτήτωρ τής Μεγίστης Λάυρας (963 μ. Χ.). Δύο χρόνια πριν από τήν θεμελίωση του άγιορείτικου μοναχισμού -πού έγινε μέ θαυματουργικές έμφανίσεις τής Θεοτόκου- ό Αθανάσιος εύρίσκετο στον Χάνδακα (Ηράκλειο) τής Κρήτης και προσήχθετο υπέρ του Βυζαντινού Στρατηγού Νικηφόρου Φωκά γιά νά έκδιωχθούν οι Μουσουλμάνοι Σαρακηνοί και νά έλευθερωθεί ή Μεγαλόνησος. Ό Φωκάς μετά από τήν έπιτυχή έκβαση τής έκστρατείας έστέφθη αυτοκράτωρ στην Κωνσταντινούπολη και χρηματοδότησε τήν ίδρυση τής Μεγίστης Λάυρας μέ χρήματα πού προήλθαν από τά λάφυρα τής Κρήτης. Η πατριωτική στάση του Άγιου Αθανασίου υπέρ τής Ρωμανίας και του Έλληνισμού βοήθησε τήν ίδρυση ενός καθγιασμένου χώρου και τρόπου πανορθόδοξου λατρείας και άσκήσεως (3).

Ό Άγιος Κοσμάς ό Αίτωλός, ό Φωτιστής των Σκλάβων, καλλιεργούσε τήν άγάπη γιά τήν έλληνική παιδεία και τήν έλληνική γλώσσα. Κήρυττε ότι πρέπει όλοι νά μιλούν στο σπίτι τους μόνον τά έλληνικά και όχι τούρκικα, άρβανίτικα ή άλλες διאלέκτους. Έλεγε μάλιστα ότι γιά όποιον σταματήσει νά μιλά ξένες διαλέκτους ό ίδιος ό Άγιος θά πάρει επάνω του όλες τίς άμαρτίες ως καλός πνευματικός(4). Παραλλήλως, όπως είναι φυσικό, ή διδασκαλία του Άγιου είχε στοιχεία πανανθρώπινα και οίкуμενικά, όπως οι προτροπές του υπέρ των δικαιωμάτων των άθιγγάνων (γύπτους τούς άποκαλεί), των πτωχών, των γυναικών και των άδικουμένων.

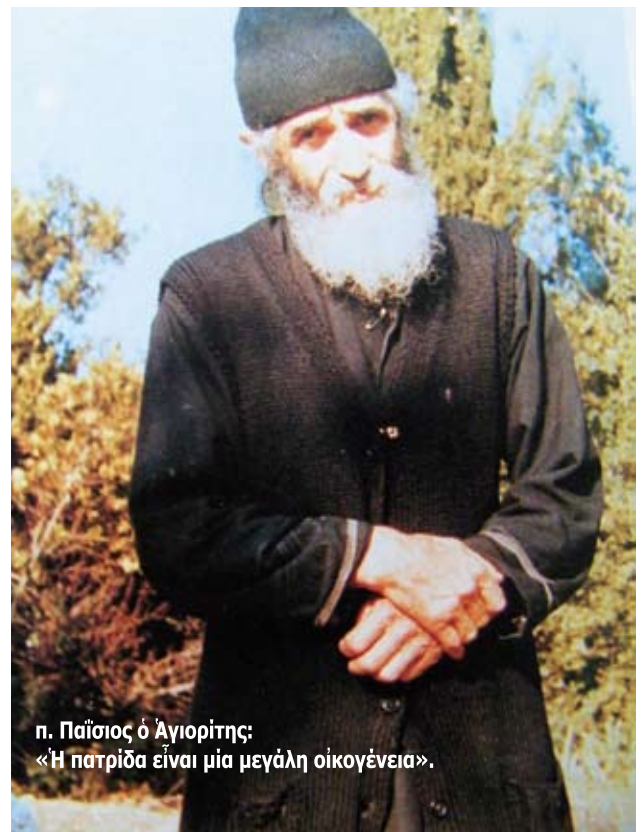
Ό Όσιος Νικόδημος ό Άγιορείτης, ό πολυγραφότατος έκκλησιαστικός Πατήρ του 18ου αιώνας, έγραψε μεταξύ πολλών άλλων συγγραμμάτων τό «Νέον Μαρτυρολόγιον». Έκεί καταγράφει 87 βίους και μαρτυρία Έλλήνων, Σέρβων, Βουλγάρων, Ρώσων και άλλων Ορθόδοξων υπέρ τής πίστεως του Χριστού. Η έθνολογική προέλευση των βιογραφουμένων καταδεικνύει τήν οίкуμενικότητα τής Ορθοδο-

ξίας. Ό Νάξιος διδάσκαλος του Γένους δέν γράφει μόνον γιά Έλληνες Νεομάρτυρες. Ταυτοχρόνως δέ στην Άκολουθία των Νεομαρτύρων πού συνέθεσε καθώς και στην Άκολουθία γιά τόν Μάρτυρα Θεόδωρο τόν Βυζαντιό ξεδιπλώνει τίς πτυχές του άγνού πατριωτισμού του και μάλιστα μέ τρόπο τολημρό υπό συνθήκες Τουρκοκρατίας. Γράφει χαρακτηριστικά στην «Άκολουθία του Άγιου Νεομάρτυρος Θεοδώρου του Βυζαντιέως (+1795): «Χαίρει και σκιρτά Κωνσταντινούπολις...», ήν περιέπει (φυλάττει και σώζει) άνωθεν, τό δ' έν αυτή άσεβές έκδιώξεις έθνος» (=είθε Χριστέ μου νά έκδιώξεις τό τουρκικό έθνος (5).

Τό δίλημμα είναι τεχνητό, λοιπόν. Όποιος διαβάσει τούς Άγίους και τούς θεοπνεύστους Πατέρες μας γνωρίζει πολύ καλά ότι οίкуμενικότητα και άγνός πατριωτισμός ένυπάρχουν και συνυπάρχουν στην Ορθόδοξη Παράδοση και Γραμματεία. Μέ άπλά λόγια αυτή τήν αλήθεια εξέφρασε ό άγιογράφος και λογοτέχνης Φώτης Κόντογλου όταν έγραφε ότι ή Ρωμηοσύνη είναι ή Χριστιανική Ελλάδα, ή πονεμένη Ελλάδα. Είναι πονεμένος Ορθόδοξος Έλληνας, γι' αυτό σέβεται κάθε άνθρωπο και κάθε λαό, άπαιτεί όμως και οι άλλοι νά σεβονται τήν πατρίδα μας και τήν Ιστορία μας.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

- 1 Μοναχού Ίσαάκ, Βίος Γέροντος Παΐσιου του Άγιορείτου, Άγιον Όρος 2004, σελ. 737 κ. έ.
- 2 Άγιος Δημήτριος ό Μυροβλήτης, έκδοσις Ιερού Ναού Άγιου Δημητρίου, Δήμου Άγιου Δημητρίου Αττικής, σελ. 53.
- 3 Μοναχού Παύλου Λαυριώτου, Ό Όσιος Αθανάσιος ό Άθωνίτης, Άγιον Όρος, 2007, σελ. 58, ύποσημ. 4.
- 4 Αρχιμ. Χρυσοστόμου Μαϊδώνη, Ό Γέροντας του Γένους-Διδαχές από τό σκαμνί του Πατροκοσμά, έκδοση Ι. Μονής Άγιου Κοσμά του Αίτωλου Άρναίας, 2009, σελ. 246.
- 5 Όσιου Νικοδήμου του Άγιορείτου, Νέον Μαρτυρολόγιον, Γ' Έκδοσις, ΑΣΤΗΡ Παπαδημητρίου, Αθήναι 1961, σελ. 257.

π. Παΐσιος ό Άγιορείτης:
«Η πατρίδα είναι μία μεγάλη οίκογένεια».

Άπογραφή στην Άλβανία και ή πρόκληση τής Έλληνικής Μειονότητας

Στην τελευταία του σύσκεψη το Ύπουργικό Συμβούλιο τής Άλβανίας, καθόρισε τις λεπτομέρειες για την άπογραφή του πληθυσμού που θ' αρχίσει την ερχόμενη άνοιξη, μαζί με τις έκλογές τής τοπικής αυτοδιοίκησης. Η περίοδος τής νέας άπογραφής θά διαρκέσει έξι μήνες και θ' άσχοληθούν με αυτή γύρω στα 7000 άτομα. Οί άμοιβές τών υπαλλήλων άνέρχονται στα 90 εκατομμύρια νέα λέκ (περίπου 750.000 Εύρώ), ενώ τó κόστος τής όλης διαδικασίας θά κοστίσει 15 εκατομμύρια εύρώ. Πέντε εκατομμύρια θά καλυφθούν από τó άλβανικό κράτος, ενώ τά υπόλοιπα από διάφορους οργανισμούς όπως τó ΙΡΑ με 8 εκατομμύρια, τó UHFRA με 1 εκατομμύριο καθώς και από τó UHDP και τήν ύπηρεσία τών Σουηδικών Στατιστικών με 1 εκατομμύριο. Η άπογραφή θά διεξαχθεί από κατοικία σε κατοικία όπου ó κάθε πολίτης θά συμπληρώσει τó δικό του έρωτηματολόγιο. Η νέα άπογραφή του πληθυσμού και τών κατοικιών, θά άποσαφηνίσει τόν άκριβή άριθμό τών πολιτών, οικογενειών, οικονομικών μονάδων και κατοικιών, ώστε να δοθεί μία σαφή ρεαλιστική δημογραφική, οικονομική και κοινωνική εικόνα τής χώρας.

Η έθνική και θρησκευτική καταγωγή

Τελικά τó έρωτηματολόγιο θά περιλαμβάνει τις έρωτήσεις τής έθνικής καταγωγής και τών θρησκευτικών πεποιθήσεων, με τή διαφορά από τó άρχικό όπι οί άπαντήσεις θά είναι προαιρετικές. Συγκεκριμένα, στην ένατη έρώτηση ó πολίτης έρωτάται σε ποιά έθνική ομάδα άνήκει. Εάν δέ θέλει ν' άπαντή-

σει, έχει ένα κουτάκι που γράφει όπι δέν έπιθυμεί να έκδηλώσει τήν έθνικότητά του. Τό ίδιο ισχύει και τó θρησκευμα. Στην αρχή ύπάρχει ή έρώτηση αν πιστεύουν ή όχι. Αν πιστεύουν τότε μπορούν (αν έπιθυμούν) να σημειώσουν και στο άλλο κουτάκι αν ανήκουν σε κάποια θρησκευτική όντότητα. Οί μόνιμοι έπικρίτες τής άπογραφής που προέρχονται κυρίως από έθνικιστικούς κύκλους τής Άλβανίας, τονίζουν πώς ακόμα κι έτσι αυτές οί έρωτήσεις είναι επικίνδυνες. «Βάσει του Συντάγματος τó κράτος είναι άνεξήθησκο και δέν μπορεί ν' άναμειχτεί με τά θρησκευτικά και να ύποχρεώνει τούς πολίτες να δηλώσουν τήν πίστη τους», τονίζει ó Pellumb Xhufi, ενώ ó άλλος «έθνοπατέρας» Sabri Godo, τονίζει πώς «όλοι αυτοί που παίρνουν συντάξεις από τήν Ελλάδα έχουν αλλάξει τά όνόματά τους και ή Ελλάδα θά έκμεταλλευτεί τά «αύξημένα» νούμερα για να διατυμπανίσει όπι στην Άλβανία ύπάρχει μία μειονότητα μεγαλύτερη από αυτή που γνωρίζουμε μέχρι σήμερα». Η δική μας εκτίμηση είναι όπι τó ποσοστό αυτών που δέ θά άπαντήσει στην έρώτηση του θρησκευματος θά είναι πολύ μεγάλο (σίγουρα διψήφιο), ενώ σημαντικό ποσοστό θά είναι και αυτών που δέ θά άπαντήσουν στο έρώτημα τής έθνικότητας, δίνοντας τó δικαίωμα στον καθένα να έρμηνεύει τά άποτελέσματα κατά τó δοκοούν.

Οργανωτική δομή

Η Κεντρική Έπιτροπή Άπογραφής θά είναι ó κεντρικός συντονιστής. Τό Ύπουργικό Συμβούλιο, με πρόταση τής Έπιτροπής Άπογραφής, έγκρινει τις

έπιτροπές άπογραφής για κάθε μία από τις 12 περιφέρειες τής χώρας. Αυτές θά συλλέξουν τó προσωπικό που θ' άσχοληθεί με τήν άπογραφή, θά τούς εκπαιδέψει και θά λαμβάνει όλα τά μέτρα για τήν έγκυρη και έγκυρη όλοκλήρωση τών καταγραφών.

Η πρόκληση

Η αντίστροφη μέτρηση τής άπογραφής άρχισε και αν εξαιρέσουμε τή γενικόλογη τοποθέτηση του Ντούλε στην Άλβανική Βουλή πριν από δύο έβδομάδες, οί πολιτικοί εκπρόσωποι τής μειονότητας παραμένουν ακόμα παθητικοί, με τόν προβληματισμό στο κατά πόσο θά βγούμε «κερδισμένοι» ή «ζημιωμένοι» από αυτή τήν άπογραφή. Τόσο στο άρχικό έρωτηματολόγιο όσο και στο τροποποιημένο - που φαίνεται να είναι τó τελικό - δέν άκούσαμε καμία δημόσια τοποθέτηση. Έστω ένα σχολιασμό για τó έρωτηματολόγιο, μάς άρέσει ή δέ μάς άρέσει!

Κατά τήν άποψη μας τó έρωτηματολόγιο δέν είναι κακό, ύπάρχουν όμως κάποια σημαντικά ζητήματα που έχουν να κάνουν με τή διαδικασία και πιστεύουμε πώς προς αυτή τήν κατεύθυνση πρέπει να γίνουν πιέσεις. 1) Η συμμετοχή δικών μας ανθρώπων στις διάφορες έπιτροπές. 2) Να έχει τή δυνατότητα κάποιος να δηλώνει και τά υπόλοιπα μέλη τής ίδιας οικογένειας και 3) Η συμμετοχή ξένων παρατηρητών σε όλα τά επίπεδα, κυρίως στην περιοχή τής μειονότητας, για τή διασφάλιση τής έγκυρότητας τής καταγραφής.

<http://borioiopirotis.blogspot.com/>

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Άριθ. Πρωτ. 88

Έν Δελβινάκιω τή 6η Δεκεμβρίου 2010

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δρυϊνούπολεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. ΑΝΔΡΕΑΣ, έκανε τις ακόλουθες Δηλώσεις:

« Τόν τελευταίο καιρό μία φήμη, αυτόχρονα έφιαλτική, διατρέχει όλοκληρη τήν άκριτική μου Έπαρχία. Η φήμη λέει, όπι

Τό 583 Τάγμα Πεζικού Κονίτσης όσονόπως καταργείται.

Αν, ό μη γένοιτο, ή φήμη έπαληθεύσει και τó 583 Τ.Π. καταργηθή, αυτό θά άποτελέσει θανάσιμο πλήγμα για τήν περιοχή μας. Ήδη, κάποιες Ύπηρεσίες έχουν καταργηθή. Και κάποιες άλλες τελούν υπό κατάργηση. Ο άριθμός τών Συνοριακών Φυλάκων έχει έλαχιστοποιηθή. Αν, τώρα, παύσει να ύφίσταται και τó Τάγμα, ή άκριτική μας Έπαρχία θά παραμείνη πλέον άφύλακτη και άνυπεράσπιστη από τούς διάφορους παρανόμους διακινητές τών ναρκωτικών και από τά ποικίλα κακοποιά στοιχεία, που εύλόγως θεωρούν τήν Ελλάδα «ξέφραγο άμπέλι». Αν δέ ληφθή υπ' όψιν όπι από τις 17 Δεκεμβρίου, έφέτος, καταργείται για τούς Άλβανούς ή «βίζα», τότε μπορεί κανείς να άντιληφθή τι έχει να γίνη.

Και έρωτάται: Η κατάργηση του ιστορικού 583 Τ.Π. μελετάται από τήν πολιτική ήγεσία τής Χώρας για λόγους οικονομίας; Η μήπως λόγω λειψανδρίας; Αν συμβαίνει τó πρώτο, νομίζουμε όπι τó Κράτος μπορεί και πρέπει σε άλλους τομείς να κάνει οικονομία. Αν συμβαίνει τó δεύτερο, τότε άς καταργηθή πάραυτα ó έγκληματικός νόμος τών εκτρώσεων, έξ αιτίας του όποιου κάθε

χρόνο σκοτώνονται - όπως λένε οί ειδικοί - περισσότερα από 300.000 Έλληνόπουλα. Γι' αυτό και ή Ελλάδα κινδυνεύει να γίνη -αν δέν έχει ήδη γίνει - χώρα γερόντων.... Στην περίπτωση, όμως, αυτή έχει μεγάλη εύθυνη και ή στρατιωτική ήγεσία τής Πατρίδος μας, ή όποια θά πρέπει να διαφωτίσει σχετικώς τούς καθ' ύλην άρμοδίους πολιτικούς.

Έπειδή αγαπώ, καθ' ύπερβολήν, τήν άκριτικήν μου Έπαρχίαν, τήν όποια διακονώ πάνω από 43

ηθί τó άνόσιο και έγκληματικό αυτό σχέδιο περι καταργήσεως του 583 Τ.Π. Κονίτσης, **έφεξης θά διακόψω κάθε έπαφή με όσους έχουν τήν εύθυνη διακυβερνήσεως αυτού του τόπου.** Κι' αν έπιθυμούν τήν έρήμωση τής άκριτικής μας Έπαρχίας, άς μάς τó πούν καθαρά. Για να ξέρουμε και μείς τι να κάνουμε, και πώς να πορευθούμε. Έν τώ μεταξύ, καλώ τούς άρχοντες και τόν λαό τής περιοχής μας να ξεσηκωθούν, ώστε να ματαιωθούν τά όσα έπιχειρούνται. Δι-

χρόνια, έχω χρέος και καθήκον να φροντίζω όχι μόνο για τó παρόν, αλλά και για τó μέλλον της, που υπό τις σημερινές συνθήκες διαγράφεται άβέβαιο. Γι' αυτό άκριβώς δηλώνω προς κάθε κατεύθυνση όπι: αν, ό μη γένοιτο, πραγματοποι-

αφορετικά, θά μπή ταφόπλακα σ' αυτόν τόν τόπο, που πριν από όχι πολλά χρόνια, έδόξασε τήν Ελλάδα. Κύριοι τών Αθηνών, ως έδώ και μη παρέκει. Φτάνει πιά >>>

(Έκ τής Ίερās Μητροπόλεως).

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Μπομποσιτίσα Κορυτσάς, Μνημείο Έλλήνων στρατιωτών.

ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΚΟΡΥΤΣΑ

Την Κυριακή, 31η Οκτωβρίου 2010, σημειώθηκε βανδαλισμός στο Μνημείο των Ελλήνων Πεσόντων, κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, στο χωριό Μπομποσιτίσα της Κορυτσάς. Συγκεκριμένα, «άγνωστοι» έκαψαν στεφάνια που είχαν κατατεθεί στην μνήμη των πεσόντων Ελλήνων μαχητών του '40, ενώ προκάλεσαν ζημιές και στο μνημείο. Η «ΟΜΟΝΟΙΑ» με ανακοίνωσή της καταδίκασε την βεβήλωση του μνημείου, ενώ κατεδίκασε «για πολλοστή φορά το άνθελληνικό μένος μερίδας του Αλβανικού Τύπου, που θέλει να καλλιεργεί φαντάσματα γύρω από οτιδήποτε ελληνικό».

Δεν άντεχουμε στον πειρασμό να πούμε, ότι οι Αλβανοί διακατέχονται από «σύμπλεγμα κατωτερότητας». Διότι οι ίδιοι, σαν Λαός, ποτέ δεν πολέμησαν για τα υψηλά ιδανικά, για τα όποια θυσιάστηκαν άλλοι Λαοί, όπως οι Έλληνες στα 1940-41. Αυτό το μνημείο της Μπομποσιτίσας συμβολίζει τον αγώνα κατά του Ιταλικού Φασισμού. Αλλά οι Αλβανοί είχαν συμμάχη με την Ιταλία του Μουσολίνι, της οποίας η Χώρα τους είχε γίνει προτεκτοράτο. Και τώρα, τι ήθελαν; Να εκδικηθούν τους Έλληνες; Πιθανώς. Η Ιστορία, όμως, ούτε παραγράφεται, ούτε διαστρέφεται. Και πράξεις, όπως αυτή του βανδαλισμού στην Μπομποσιτίσα γίνονται «μπούμεραγκ» έναντιον εκείνων που τις ένεργοούν. Πάντως, εύτυχημα είναι ότι ο εκπρόσωπος του Ελληνικού Υπουργείου Ξεωτερικών κ. Γρ. Δελαβέκουρας έχαρακτήρισε «άπαράδεκτο το φαινόμενο και ότι εκφράζει κάποιους κύκλους, που αδυνατούν να συλλάβουν όχι μόνο το νέο πλαίσιο των σχέσεων της Ελλάδας με την Αλβανία, αλλά και τον συμβολισμό του αγώνα απέναντι στις δυνάμεις του Άξονα». Ακούει, όμως, κατά Αλβανία μεριά; Μακάρι.

«B.B.»

ΟΝΕΙΡΟ ΜΑΚΡΥΝΟ Η ΕΥΡΩΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Σύμφωνα με το είδησεογραφικό πρακτορείο Ρώτερ, η Ευρωπαϊκή Έπιτροπή είπε όχι στην έναρξη διαπραγματεύσεων για την ένταξη της Αλβανίας στην Εύρωπη. Δύο είναι οι βασικοί λόγοι για την άρνηση αυτή: Η έγκληματικότητα και η διαφθορά. Πράγματι! Στόν κρατικό μηχανισμό παρατηρούνται φαινόμενα διαφθοράς, κυρίως στο σύστημα Ύγείας και στόν τομέα της Δικαιοσύνης. Έξ άλλου, τό κράτος παρουσιάζει μεγάλη άδυναμία στην καταπολέμηση του ώργανωμένου έγκληματος, ενώ, θα λέγαμε, ότι όταν τό έγκλημα γίνεται εις βάρος των Βορειοηπειρωτών αν δεν τό σιγοντάρη, όμως τό άνέχεται, όπως συνέβη με την πρόσφατη δολοφονία του Αριστοτέλη Γκούμα, στην Χειμάρρα. Να σημειωθεί, ότι στην περιοχή της Ήπειρου, αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα, υπάρχει, συχνά, έξαρση της εισαγόμενης έγκληματικότητας από την Αλβανία, και μάλιστα με την διακίνηση τεραστίων ποσοτήτων ναρκωτικών, με κλοπές, με ληστείες, με βιασμούς, ακόμη και με φόνους ή σοβαρούς τραυματισμούς ατόμων, τὰ όποια αδιστακοί Αλβανοί κακοποιοί ληστεύουν για μικρότερες ή μεγαλύτερες ποσότητες ΕΥΡΩ. Εύτυχώς, η Ευρωπαϊκή Έπιτροπή έβαλε φρένο στις αλβανικές βλέψεις. Έπί του παρόντος, τούλάχιστον...

«B.B.»

ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΙ

Η Έλληνική Πολιτεία συνεχίζει την ανάληψη και παράλογη τακτική της έναντι των Βορειοηπειρωτών. Γιατί πώς άλλοιώς να την χαρακτηρίση κανείς, όταν απαιτεί από τους Βορειοηπειρώτες να μόνουν μόνιμα στην Ελλάδα, προκειμένου να πάρουν την σύνταξη του ΟΓΑ; Τό δε χειρότερο είναι, ότι ζητάει να επιστρέψουν τὰ χρήματα που έχουν

λάβει! Η απόφαση αυτή, όπως είναι φυσικό, έχει προκαλέσει άναστάτωση στην Όμογένεια. Διότι πολλοί αναγκάζονται να έγκαταλείψουν τὰ πατρογονικά τους έδάφη και να έγκατασταθούν στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να «αδειάζη» ή Βόρειος Ήπειρος. Έξ άλλου, όσοι για διάφορους λόγους δεν μπορούν να μετακινηθούν από τον τόπο τους, λένε ότι χωρίς την σύνταξη του Ο.Γ.Α. δεν μπορεί κανείς να ζήσει στην Βόρειο Ήπειρο. Είναι φανερό, πώς βρισκόμαστε μπροστά σ' ένα νέο παραλογισμό της Έλληνικής Πολιτείας. Γιατί, ενώ από την μιά κάνει του κόσμου τις σπατάλες, από την άλλη προσπαθεί τάχα να μαζέψη λεφτά, κόβοντας και τις συντάξεις των ταλαιπωρων Βορειοηπειρωτών. Σ' αυτούς που είχαν την «φαινή» αυτή έμπνευση, άναμφίβολα άρμόζει τό παράσημο της ... «άνοιχτής παλάμης»...

«B.B.»

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Ο πρόεδρος του Σοσιαλιστικού Κόμματος Αλβανίας Έντι Ράμα

Στην Αλβανία, η πολιτική κρίση δεν λείπει να σταματήσει. Πρόσφατα ο πρόεδρος του αντιπολιτευόμενου Σοσιαλιστικού Κόμματος, Έντι Ράμα, άνήγγειλε ότι η αλβανική αντιπολίτευση θα διοργανώσει μαζικές διαδηλώσεις, με στόχο την άπομάκρυνση της κυβερνήσεως του Σαλί Μπερίσα και την έξοδο της χώρας από την πολιτική κρίση. Όπως είναι γνωστό, τό Σοσιαλιστικό Κόμμα, τό όποιο καταλαμβάνει τις 65 από τις 140 συνολικά έδρες στην Βουλή της Αλβανίας, κατηγορεί τό Δημοκρατικό Κόμμα του Σαλί Μπερίσα ότι νίκησε στις περυσινές έκλογές με νοθεία και ζητεί έπανακαταμέτρηση των ψηφοδελτίων, ενώ η αλβανική κυβέρνηση άπορρίπτει τις κατηγορίες. Έξ άλλου, οι βουλευτές του Σοσιαλιστικού Κόμματος

δεν συμμετέχουν στις εργασίες της Βουλής, με αποτέλεσμα να μη ψηφίζονται νόμοι, για τους όποιους απαιτείται πλειοψηφία των 2/3 των ψήφων. Τέλος, δεν άποκλείεται τό ένδεχόμενο οι Σοσιαλιστές να μη συμμετάσχουν και στις δημοτικές έκλογές, που θα διεξαχθούν τον Μάιο του 2011. Η πολιτική αντιπαράθεση ανάμεσα στα δύο αλβανικά κόμματα δεν θα μιάς ένδιέφερε, αν δεν θα είχε τυχόν έπιπτώσεις στον Βορειοηπειρωτικό Έλληνισμό. Έπειδή, όμως, αυτή η φαγωμάρα δεν προοιώνίζεται τίποτε καλό, γι' αυτό είναι άναγκαίο οι ήμέτεροι, έντός και έκτός Βορ. Ήπειρου, να φροντίσουν, ώστε η Μειονότητα να βγη, κατά τό δυνατόν, άλώβητη από αυτήν την κρίση.

«B.B.»

Ίδρυτής: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ (+)
Ίδιοκτησία: Πανελλήνιος Σύνδεσμος Βορειοηπειρωτικού Αγώνος (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α)

Έδρα: Κόνιτσα Ίωαννίνων - Άλληλογραφία: «Βορειοηπειρωτικών Βήμα» 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ
Τηλέφωνο: 26550-23384 - Τηλεομοιότυπο (Fax): 26550-23385

Ήλεκτρονικό Ταχυδρομείο (e-mail): vor.vima@imdpk.gr

Έκδότης - Ύπεύθυνος κατά τόν Νόμο: Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας κ.κ. ΑΝΔΡΕΑΣ.

Διευθ. Συντάξεως: Δημ. Καλλιακμάνης. Ύπεύθυνοι Ύλης: Χρ. Σιχλιμπίρης, Γ. Έξαρχος, Σύμβουλος Έκδόσεως: Άπ. Σουτόπουλος. - Νομικός Σύμβουλος: Χρ. Τσάγκας

Είδικοί Συνεργάτες: Άπ. Π. Παπαθεοδώρου, Κ. Χολέβας,

Έκτύπωση - Ήλ. σελιδοποίηση-Βιβλιοδεσία: Graphicarts A.E.: Τηλ.: 26510 85333

Τό «Βορειοηπειρωτικό Βήμα» εκδίδεται και κυκλοφορεί δωρεάν.

Έπειδή, όμως, τὰ έξοδά του είναι πολλά, γι' αυτό κάθε οικονομική ένίσχυση γίνεται εύχαριστως δεκτή ή με Ταχυδρομική Έπιπαγή (441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ) ή στον λογαριασμό 386/296059-16 της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ. Όσοι έπιθυμούν να λαμβάνουν τό «B.B.» στο σπίτι τους ή στην εργασία τους, μπορούν να στείλουν τὰ στοιχεία τους: ή με έπιστολή τους στην διεύθυνση 441 00 ΚΟΝΙΤΣΑ, ή στην ήλεκτρονική διεύθυνση vor.vima@imdpk.gr ή έπικοινωνώντας στο τηλέφωνο 26550 25029 (π. Χερουβέιμ).